Dieva Valstības Evaņģēlijs

Tas IR risinājums!

Vai jūs apzināties, ka Jēzus teica: gals nevar pienākt, kamēr Dieva Valstība nebūs pasludināta pasaulei par liecību?

“Vilks mājos pie jēra … Tie nedarīs ļaunu, nedz postīs visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga atziņas pilna, kā ūdeņi apklāj jūru.” (Jesajas 11:6,9)

Autors

Bob Thiel, Ph.D.

Dieva Valstības Evaņģēlijs

Tas IR risinājums!

Autors Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Brošūru izdevusi Continuing Church of God and Successors — korporācija ar vienas personas statusu (corporation sole). P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Kāpēc cilvēce nespēj atrisināt savas problēmas?

Vai jūs zināt, ka pirmais un pēdējais, par ko Bībele rāda Jēzu sludinām, bija Dieva Valstības evaņģēlijs?

Vai jūs zināt, ka Dieva Valstība bija apustuļu un pirmo viņu sekotāju galvenais uzsvars?

Vai Dieva Valstība ir Jēzus persona? Vai Dieva valstība ir Jēzus, kas tagad dzīvo savu dzīvi mūsos? Vai Dieva Valstība ir kāda nākotnes reāla valstība? Vai jūs ticēsiet tam, ko māca Bībele?

Kas ir valstība? Kas tieši ir Dieva Valstība? Ko māca Bībele? Ko mācīja agrīnā kristiešu draudze?

Vai jūs apzināties, ka gals nevar pienākt, kamēr Dieva Valstība nebūs pasludināta pasaulei par liecību?

Fotogrāfija uz priekšējā vāka rāda jēru, kas guļ blakus vilkam; to veidojis Burdine Printing and Graphics. Fotogrāfija uz aizmugurējā vāka ir daļa no sākotnējās Dieva Draudzes ēkas Jeruzālemē, uzņemta 2013. gadā, autors Dr. Bob Thiel.

SATURS

1. Vai cilvēcei ir risinājumi? lpp. 4

2. Kādu evaņģēliju sludināja Jēzus? lpp. 9

3. Vai Dieva Valstība bija zināma Vecajā Derībā? lpp. 19

4. Vai apustuļi mācīja Valstības evaņģēliju? lpp. 25

5. Avoti ārpus Jaunās Derības mācīja par Dieva Valstību. lpp. 34

6. Grieķu-romiešu baznīcas māca, ka Valstība ir svarīga, bet... lpp. 53

7. Kāpēc Dieva Valstība? lpp. 60

Kontaktinformācija lpp. 67

Piezīme: Šī grāmata ir tulkojums no angļu valodas versijas, ko veicis mākslīgais intelekts, tāpēc daži izteicieni var pilnībā neatspoguļot oriģinālu, bet cerība ir, ka tie ir tuvu tam. Angļu valodas versija ir bez maksas pieejama tiešsaistē vietnē www.ccog.org.

1. Vai cilvēcei ir risinājumi?

Pasaule saskaras ar daudzām problēmām.

Daudzi cilvēki cieš badu. Daudzi cilvēki tiek apspiesti. Daudzi cilvēki saskaras ar nabadzību. Daudzas valstis ir nopietnos parādos. Bērni, arī vēl nedzimušie, cieš no vardarbības. Pret zālēm rezistentas slimības satrauc daudzus ārstus. Lielās rūpniecības pilsētās gaiss ir pārāk piesārņots, lai būtu veselīgs. Dažādi politiķi draud ar karu. Teroristu uzbrukumi turpina notikt.

Vai pasaules līderi spēj atrisināt cilvēces problēmas?

Daudzi tā domā.

Jaunā Universālā Darba kārtība

2015. gada 25. septembrī, pēc Vatikāna pāvesta Franciska galvenās uzrunas, 193 Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) valstis nobalsoja par to, lai īstenotu "17 ilgtspējīgas attīstības mērķus" tajā, ko dažkārt dēvēja par Jauno Universālo Darba kārtību. Lūk, ANO 17 mērķi:

1. mērķis. Izbeigt nabadzību visās tās izpausmēs visur

2. mērķis. Izbeigt badu, panākt pārtikas nodrošinājumu un uzlabotu uzturu un veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību

3. mērķis. Nodrošināt veselīgu dzīvi un veicināt labklājību visiem jebkurā vecumā

4. mērķis. Nodrošināt iekļaujošu un vienlīdzīgu kvalitatīvu izglītību un veicināt mūžizglītības iespējas visiem

5. mērķis. Panākt dzimumu līdztiesību un stiprināt visu sieviešu un meiteņu iespējas

6. mērķis. Nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu visiem

7. mērķis. Nodrošināt visiem piekļuvi cenas ziņā pieejamai, uzticamai, ilgtspējīgai un mūsdienīgai enerģijai

8. mērķis. Veicināt noturīgu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, pilnīgu un produktīvu nodarbinātību un pienācīgu darbu visiem

9. mērķis. Būvēt noturīgu infrastruktūru, veicināt iekļaujošu un ilgtspējīgu industrializāciju un sekmēt inovācijas

10. mērķis. Samazināt nevienlīdzību valstīs un starp tām

11. mērķis. Padarīt pilsētas un apdzīvotās vietas iekļaujošas, drošas, noturīgas un ilgtspējīgas

12. mērķis. Nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus

13. mērķis. Steidzami rīkoties, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un to ietekmi

14. mērķis. Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus ilgtspējīgai attīstībai

15. mērķis. Aizsargāt, atjaunot un veicināt sauszemes ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, ilgtspējīgi apsaimniekot mežus, cīnīties pret pārtuksnešošanos, apturēt un vērst pretēji zemes degradāciju un apturēt bioloģiskās daudzveidības zudumu

16. mērķis. Veicināt miermīlīgas un iekļaujošas sabiedrības ilgtspējīgai attīstībai, nodrošināt tiesu iestāžu pieejamību visiem un veidot efektīvas, atbildīgas un iekļaujošas institūcijas visos līmeņos

17. mērķis. Stiprināt īstenošanas līdzekļus un atjaunot globālo partnerību ilgtspējīgai attīstībai

Šī darba kārtība ir pilnībā jāīsteno līdz 2030. gadam, un to sauc arī par 2030. gada ilgtspējīgas attīstības darba kārtību. Tās mērķis ir atrisināt cilvēces kaites ar regulējuma, izglītības un starptautiskās un starpreliģiju sadarbības palīdzību. Lai gan daudzi tās mērķi ir labi, daži tās paņēmieni un mērķi ir ļauni (sal. 1. Mozus 3:5). Šī darba kārtība arī saskanēja ar nelaiķa pāvesta Franciska encikliku Laudato Si. Arī pāvests Leons XIV ir sniedzis paziņojumus, atbalstot šo 2030. gada darba kārtību.

“Jauno Universālo Darba kārtību” varētu saukt par “Jauno Katolisko Darba kārtību”, jo vārds “katolisks” nozīmē “universāls”. Pāvests Francisks nosauca šīs darba kārtības
pieņemšanu par “svarīgu cerības zīmi”.

Turpinot ANO vienošanos, 2015. gada decembrī Parīzē notika sanāksme (oficiāli nosaukta par ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu 21. konferenci). Pāvests Francisks slavēja arī šo starptautisko vienošanos un ieteica valstīm “rūpīgi sekot ceļam, kas ir priekšā, un ar arvien pieaugošu solidaritātes izjūtu”.

Gandrīz visas pasaules valstis piekrita Parīzes vienošanās nosacījumiem, kuros bija konkrēti vides mērķi un finansiālas saistības. (Toreizējais ASV prezidents Baraks Obama 2016. gadā parakstīja dokumentu, lai apņemtu ASV to pildīt, bet 2017. gadā ASV prezidents Donalds Tramps paziņoja, ka Amerikas Savienotās Valstis NEPIEŅEMS panākto Parīzes vienošanos, un izstājās no tās. Tas izraisīja starptautisku sašutumu un ir palīdzējis izolēt ASV no Eiropas un daudzām citām pasaules daļām.) Pāvests Francisks paziņoja, ka cilvēce “ies bojā”, ja neveiks viņa ieteiktās ar klimatu saistītās pārmaiņas.

Lai gan neviens nevēlas elpot piesārņotu gaisu, ciest badu, būt nabadzīgs, būt apdraudēts un tā tālāk, vai cilvēku mēģinājumi sasniegt ANO 2030. gada darba kārtības un/vai Parīzes vienošanās mērķus atrisinās cilvēces problēmas?

Apvienoto Nāciju Organizācijas sasniegumi līdz šim

Apvienoto Nāciju Organizācija tika izveidota un nodibināta 1945. gada 24. oktobrī, pēc Otrā pasaules kara, lai novērstu vēl vienu tādu konfliktu un mēģinātu veicināt mieru pasaulē. Dibināšanas brīdī ANO bija 51 dalībvalsts; tagad to ir 193.

Kopš ANO izveidošanas pasaulē ir notikuši simtiem, ja ne tūkstošiem konfliktu, taču mums vēl nav bijis tas, ko varētu nosaukt par Trešo pasaules karu.

Daži uzskata, ka starptautiskā sadarbība, kādu ANO apgalvo veicinām, apvienojumā ar tāda veida starpreliģiju un ekumēnisko darba kārtību, kādu cenšas veicināt pāvests Leons XIV un daudzi citi reliģiskie līderi, nesīs mieru un labklājību.

Tomēr ANO sasniegumi šajā ziņā nav bijuši labi. Papildus daudzajiem bruņotajiem konfliktiem kopš ANO izveidošanas, daudzi miljoni cieš badu, ir bēgļi un/vai izmisīgi nabadzīgi.

Pirms gadu desmitiem ANO apņēmās īstenot savus Tūkstošgades attīstības mērķus. Tai bija astoņi "attīstības mērķi", taču tas neizdevās — pat pēc pašas ANO vērtējuma. Tāpēc 2015. gadā tika pieņemti tā sauktie "17 ilgtspējīgas attīstības mērķi". Daži ir optimistiski. Daži to uzskata par utopisku fantāziju.

Runājot par utopiju — 2016. gada 6. maijā toreizējais pāvests Francisks sacīja, ka sapņo par humānu Eiropas utopiju, kuru sasniegt šim kontinentam varētu palīdzēt viņa baznīca. Tomēr šī pāvesta sapnis izrādīsies murgs (sal. Atklāsmes 18).

Kaut kāda sadarbība un panākumi var būt, bet …

Merriam Webster vārdnīca norāda, ka utopija ir "iedomāta vieta, kurā valdība, likumi un sociālie apstākļi ir ideāli". Bībele māca, ka cilvēce nespēj atrisināt savas problēmas pati saviem spēkiem:

> [23] Ak Kungs, es zinu, ka cilvēka ceļš nav viņa paša rokās; nav cilvēka ziņā, kas staigā, virzīt savus soļus. (Jeremijas 10:23, NKJV visā tekstā, ja vien nav norādīts citādi)

Bībele māca, ka starptautiskā sadarbība cietīs neveiksmi:

> [16] Posts un bēdas ir viņu ceļos; [17] un miera ceļu tie nepazīst. [18] Dieva bijības nav viņu acu priekšā. (Romiešiem 3:16-18)

Tomēr daudzi cilvēki strādā, lai īstenotu savu priekšstatu par utopisku sabiedrību, un dažkārt pat cenšas iesaistīt reliģiju. Bet gandrīz neviens nav gatavs sekot vienīgā patiesā Dieva ceļiem. Nav tā, ka nebūs nekāda

progresa virzībā uz ANO vai Vatikāna mērķiem. Kaut kāds progress būs (un daudzi mērķi ir labi), tāpat arī daži kritumi.

Patiesībā, un visticamāk pēc masveida konflikta, tiks panākta un apstiprināta zināma starptautiska miera vienošanās (Daniēla 9:27). Kad tas notiks, daudzi maldīgi mēdz noticēt, ka cilvēce veido miermīlīgāku un utopiskāku sabiedrību.

Daudzi tiks pievilti ar šādu starptautisku 'utopisko progresu' (sal. Ecēhiēla 13:10), kā arī ar dažādām zīmēm un brīnumiem (2. Tesaloniķiešiem 2:9-12). Bet Bībele saka, ka šāds miers nebūs ilgstošs (Daniēla 9:27; 11:31-44), lai ko arī apgalvotu līderi (1. Tesaloniķiešiem 5:3; Jesajas 59:8).

Doma, ka bez Jēzus (sal. Jāņa 15:5; Mateja 24:21-22) cilvēce spēj radīt utopiju šajā 'tagadējā ļaunajā laikmetā', ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Ja cilvēce viena pati pilnīgi nespēj patiesi radīt utopiju, vai kāda veida utopija vispār ir iespējama?

Jā.

Dieva Valstība padarīs šo planētu un vēlāk visu mūžību fantastiski labāku.

2. Kādu evaņģēliju sludināja Jēzus?

Bībele māca, ka utopiska sabiedrība, ko sauc par Dieva Valstību, aizstās cilvēku valdības (Daniēla 2:44; Atklāsmes 11:15; 19:1-21).

Kad Jēzus sāka savu publisko kalpošanu, viņš sāka ar Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu. Lūk, ko ziņoja Marks:

> [14] Pēc tam, kad Jānis bija ieslodzīts cietumā, Jēzus nāca uz Galileju, sludinādams Dieva valstības evaņģēliju [15] un sacīdams: "Laiks ir piepildījies, un Dieva valstība ir tuvu. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam." (Marka 1:14-15)

Vārds evaņģēlijs nāk no grieķu vārda, ko transliterē kā euangelion, un nozīmē "laba vēsts" jeb "labas ziņas". Jaunajā Derībā angļu vārds "kingdom" (valstība), kas saistīts ar Dieva valstību, ir minēts aptuveni 149 reizes NKJV un 151 reizi Douay Rheims Bībelē. Tas nāk no grieķu vārda, ko transliterē kā basileia, kas apzīmē ķēnišķu varu jeb valstību.

Cilvēku valstībām, tāpat kā Dieva valstībai, ir ķēniņš (Atklāsmes 17:14), tās aptver ģeogrāfisku teritoriju (Atklāsmes 11:15), tām ir likumi (Jesajas 2:3-4; 30:9), un tām ir pavalstnieki (Lūkas 13:29).

Lūk, pirmā Jēzus publiskā mācība, ko pieraksta Matejs:

> [23] Un Jēzus staigāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju, (Mateja 4:23)

Matejs arī pieraksta:

> [35] Tad Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju, (Mateja 9:35)

Jaunā Derība rāda, ka Jēzus valdīs mūžīgi:

> [33] Un viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un viņa valstībai nebūs gala. (Lūkas 1:33)

Lūka pieraksta, ka mērķis, kāpēc Jēzus tika sūtīts, bija sludināt Dieva Valstību. Ievērojiet, ko mācīja Jēzus:

> [43] Viņš tiem sacīja: “Man arī citām pilsētām jāsludina Dieva valstība, jo šim nolūkam es esmu sūtīts.” (Lūkas 4:43)

Vai jūs kādreiz esat dzirdējuši to sludinām? Vai jūs kādreiz apzinājāties, ka Jēzus sūtīšanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību?

Lūka arī pieraksta, ka Jēzus tiešām gāja un sludināja Dieva Valstību:

> [10] Un apustuļi, atgriezušies, izstāstīja viņam visu, ko bija darījuši. Tad viņš tos ņēma un aizgāja savrup uz tuksnešainu vietu, kas piederēja pilsētai, ko sauc par Betsaidu. [11] Bet, kad ļaužu pūļi to uzzināja, tie sekoja viņam; un viņš tos uzņēma un runāja tiem par Dieva valstību. (Lūkas 9:10-11)

Jēzus mācīja, ka Dieva Valstībai jābūt galvenajai prioritātei tiem, kas viņam sekotu:

> [33] Bet meklējiet vispirms Dieva valstību un viņa taisnību, (Mateja 6:33)

> [31] Bet meklējiet Dieva valstību, un viss tas jums tiks pielikts klāt. [32] Nebīsties, mazais ganāmpulciņ, jo jūsu Tēvam labpaticis dot jums valstību. (Lūkas 12:31-32)

Kristiešiem VISPIRMS JĀMEKLĒ Dieva Valstība. Viņi to dara, padarot to par savu galveno prioritāti — dzīvojot tā, kā Kristus vēlētos, lai viņi dzīvo, un gaidot viņa atgriešanos un valstību. Tomēr vairums, kas apliecina Kristu, ne vien nemeklē vispirms Dieva Valstību, bet pat nezina, kas tā ir. Daudzi arī maldīgi tic, ka iesaistīšanās pasaulīgajā politikā ir tas, ko Dievs sagaida no kristiešiem. Nesaprotot Dieva valstību, viņi

nedzīvo tagad tā, kā vajadzētu, un nesaprot, kāpēc cilvēce ir tik nepilnīga.

Ievērojiet arī, ka valstība tiks dota mazam ganāmpulciņam (sal. Romiešiem 11:5). Ir vajadzīga pazemība, lai būtu gatavs būt daļa no patiesā mazā ganāmpulciņa.

Dieva Valstība vēl nav nodibināta uz Zemes

Jēzus mācīja, ka viņa sekotājiem jālūdz, lai valstība nāktu, tātad viņiem tās vēl nav:

> [9] Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top tavs vārds. 10 Lai nāk tava valstība. Tavs prāts lai notiek (Mateja 6:9-10)

Jēzus sūtīja savus mācekļus sludināt Dieva Valstību:

> [1] Tad viņš sasauca kopā savus divpadsmit mācekļus un deva tiem spēku un varu pār visiem dēmoniem un dziedināt slimības. [2] Viņš tos sūtīja sludināt Dieva valstību. (Lūkas 9:1-2)

Jēzus mācīja, ka viņa klātbūtne vien nebija valstība, jo valstība tolaik nebija nodibināta uz Zemes — tāpēc viņš toreiz neizdzina dēmonus savā vārdā:

> [28] Bet, ja es izdzenu dēmonus ar Dieva Garu, tad tiešām Dieva valstība ir nākusi pār jums. (Mateja 12:28)

Patiesā valstība ir nākotnē — nevis tagad, kā rāda Marks:

> [47] Un, ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to. Labāk tev ar vienu aci ieiet Dieva valstībā, nekā ar abām acīm tikt iemestam … (Marka 9:47)

> [23] Jēzus paskatījās apkārt un sacīja saviem mācekļiem: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, ieiet Dieva valstībā!" [24] Un mācekļi izbrīnījās par viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un sacīja tiem: "Bērni, cik grūti tiem, kas paļaujas uz bagātību, ieiet Dieva valstībā! [25] Vieglāk kamielim izlīst caur adatas aci nekā bagātam ieiet Dieva valstībā." (Marka 10:23-25)

> [25] Patiesi es jums saku: es vairs nedzeršu no vīnakoka augļa līdz tai dienai, kad to dzeršu jaunu Dieva valstībā." (Marka 14:25)

> [43] Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kurš pats gaidīja Dieva valstību, atnāca un uzdrošinājās … (Marka 15:43)

Jēzus mācīja, ka valstība tagad nav daļa no šīs pasaules:

> [36] Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, mani kalpi cīnītos, lai es netiktu nodots jūdiem; bet tagad mana valstība nav no šejienes.” (Jāņa 18:36)

Jēzus mācīja, ka valstība nāks pēc tam, kad viņš atgriezīsies kā tās Ķēniņš:

> [31] “Kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi svētie eņģeļi ar viņu, tad viņš sēdēs savā godības tronī. [32] Visas tautas tiks sapulcinātas viņa priekšā, un viņš tās šķirs vienu no otras, kā gans šķir avis no āžiem. [33] Un viņš nostādīs avis pa savu labo roku, bet āžus pa kreiso. [34] Tad Ķēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku: 'Nāciet, mana Tēva svētītie, iemantojiet valstību, kas jums sagatavota kopš pasaules radīšanas. (Mateja 25:31-34)

Tā kā Dieva Valstība nav šeit, mēs neredzēsim īstu utopiju, kamēr tā nebūs nodibināta. Tā kā vairums nesaprot Dieva valstību, viņi nesaprot, kā darbojas viņa mīlestības pilnā valdība.

Dieva Valstība nenāks, “kamēr pagānu pilnība nebūs iegājusi” (Romiešiem 11:25) — un tas vēl nav noticis.

Kam Jēzus teica valstību esam līdzīgu?

Jēzus sniedza dažus skaidrojumus par to, kam Dieva Valstība ir līdzīga:

> [26] Un viņš sacīja: “Dieva valstība ir tā, it kā cilvēks iemestu sēklu zemē [27] un gulētu naktī un celtos dienā, un sēkla dīgtu un augtu, viņš pats nezinādams kā. [28] Jo zeme pati no sevis nes augļus: vispirms asnu, tad vārpu, pēc tam pilnu graudu vārpā. [29] Bet, kad grauds nogatavojies, viņš tūdaļ liek pie sirpja, jo pļaujamais laiks ir klāt.” (Marka 4:26-29)

> [18] Tad viņš sacīja: “Kam līdzīga ir Dieva valstība? Un ar ko lai es to salīdzinu? [19] Tā ir līdzīga sinepju graudiņam, ko cilvēks paņēma un iesēja savā dārzā; un tas auga un kļuva par lielu koku, un debess putni ligzdoja tā zaros.” [20] Un atkal viņš sacīja: “Ar ko lai es salīdzinu Dieva valstību? [21] Tā ir līdzīga raugam, ko sieva paņēma un iejauca trijos mēros miltu, līdz viss bija saraudzēts.” (Lūkas 13:18-21)

Šīs līdzības liecina, ka sākumā Dieva Valstība ir visai maza, taču kļūs liela — galu galā tā aptvers bezgalīgu Visumu.

Lūka arī pierakstīja:

> [29] Un nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un sēdēs Dieva valstībā. (Lūkas 13:29)

Tādējādi Dieva Valstībā būs cilvēki no visas pasaules. Tā NEBŪS ierobežota tikai ar tiem, kam ir israēliešu izcelsme, vai ar konkrētām etniskajām grupām. Cilvēki no visurienes sēdīs šajā valstībā.

Lūkas 17. nodaļa un Valstība

Lūkas 17:20-21 dažus mulsina. Bet pirms nonākam pie tā, ievērojiet, ka cilvēki patiešām ēdīs Dieva Valstībā:

> [15] "Svētīgs, kas ēdīs maizi Dieva valstībā!" (Lūkas 14:15)

Tā kā cilvēki (nākotnē) ēdīs Dieva Valstībā, tā nav tikai kaut kas nolikts viņu sirdīs tagad, neraugoties uz Lūkas 17:21 nepareiziem tulkojumiem/pārpratumiem, kas liecina par pretējo.

AFV tulkojums no Lūkas 17:20-21 var palīdzēt dažiem saprast:

> [20] Kad farizeji viņam prasīja, kad nāks Dieva valstība, viņš tiem atbildēja un sacīja: "Dieva valstība nenāk ar novērošanu; [21] nedz arī sacīs: 'Redzi, tā ir šeit!' vai 'Redzi, tā ir tur!' Jo redzi, Dieva valstība stāv jūsu vidū." (Lūkas 17:20-21, AFV; skat. arī NASB un ESV tulkojumus)

Ievērojiet, ka Jēzus runāja ar neatgrieztiem, miesīgiem un liekulīgiem farizejiem. Jēzus "tiem atbildēja" — tieši farizeji uzdeva Jēzum šo jautājumu. Viņi atteicās viņu atzīt.

Vai viņi bija DRAUDZĒ? Nē!

Jēzus arī nerunāja par draudzi, kas drīz tiktu izveidota. Nedz arī viņš runāja par jūtām prātā vai sirdī.

Jēzus runāja par savu VALDĪŠANU! Farizeji viņam nejautāja par draudzi. Viņi neko nezināja par kādu Jaunās Derības draudzi, kas drīz tiktu iesākta. Viņi nejautāja par kaut kādu skaistu sajūtu.

Ja kāds domā, ka Dieva Valstība ir DRAUDZE — un ka Dieva Valstība bija "iekš" farizejiem — vai DRAUDZE bija farizejos? Acīmredzami nē!

Šāds secinājums ir diezgan smieklīgs, vai ne? Lai gan daži protestantu tulkojumi Lūkas 17:21 daļu tulko kā "Dieva Valstība ir jūsos" (NKJV/KJV), pat Romas katoļu New Jerusalem Bible to pareizi tulko kā "Dieva valstība ir jūsu vidū".

Jēzus bija tas, kas atradās farizeju vidū — viņam bija jākļūst par šīs Valstības Ķēniņu. Farizeji domāja, ka gaida Dieva Valstību. Bet viņi to pārprata. Jēzus paskaidroja, ka tā nebūs vietēja vai ierobežota Valstība tikai jūdiem, kā viņiem šķita (nedz arī draudze, kā daži tagad tic). Dieva Valstība nebūtu tikai viena no daudzām cilvēku un redzamām valstībām, uz kurām cilvēki varētu norādīt vai kuras redzēt un sacīt: "Lūk, tā ir šeit" vai "tā ir Valstība, tur".

Jēzus pats piedzima, lai kļūtu par šīs Valstības ĶĒNIŅU, kā viņš skaidri pateica Pilātam (Jāņa 18:36-37). Saprotiet, ka Bībele bieži lieto jēdzienus "ķēniņš" un "valstība" savstarpēji aizvietojami (piem., Daniēla 7:17-18,23). Nākamās Dieva Valstības ĶĒNIŅŠ toreiz un tur stāvēja blakus farizejiem. Bet viņi negribēja atzīt viņu par savu ķēniņu (Jāņa 19:21). Kad viņš atgriezīsies, pasaule viņu noraidīs (Atklāsmes 19:19).

Jēzus turpināja, nākamajos Lūkas 17. nodaļas pantos, aprakstīt savu otro atnākšanu, kad Dieva Valstība valdīs pār VISU ZEMI (izmantojot Mofata tulkojumu):

> [22] Saviem mācekļiem viņš sacīja: "Nāks dienas, kad jūs ilgi un veltīgi ilgosieties pieredzēt kaut vienu Cilvēka Dēla dienu. [23] Cilvēki sacīs: 'Redzi, viņš ir šeit!' 'Redzi, viņš ir tur!' bet neejiet ārā un neskrieniet tiem pakaļ, [24] jo kā zibens, kas uzplaiksnī no vienas debess malas līdz otrai, tāds būs Cilvēka Dēls savā dienā. [25] Bet vispirms viņam jāizcieš lielas ciešanas un jātop atmestam no šīs paaudzes. (Lūkas 17:22-25, Moffatt)

Jēzus atsaucās uz zibens uzplaiksnīšanu, tāpat kā Mateja 24:27-31, aprakstot savu otro atnākšanu, lai VALDĪTU pār visu pasauli. Jēzus nesaka, ka viņa ļaudis nespēs viņu redzēt, kad viņš atgriezīsies — viņi redzēs (sal. Apustuļu darbi 1:11).

Tomēr vairums cilvēku neatzīs viņu par savu ĶĒNIŅU (Atklāsmes 11:15) un cīnīsies pret viņu (Atklāsmes 19:19)! Daudzi domās, ka Jēzus pārstāv antikristu. Jēzus neteica, ka Dieva Valstība ir šajos farizejos — citviet viņš tiem pateica, ka viņi nebūs Valstībā savas liekulības dēļ (Mateja 23:13-14). Nedz arī Jēzus sacīja, ka Draudze būtu Valstība.

Dieva Valstība ir kaut kas, kur cilvēki kādudien varēs IEIET — piemēram, taisno augšāmcelšanās brīdī! Tomēr pat Ābrahāms un citi patriarhi vēl nav tur (sal. Ebrejiem 11:13-40).

Mācekļi zināja, ka Dieva Valstība tolaik nebija viņos personīgi un ka tai bija jāparādās, kā rāda sekojošais, kas nāk pēc Lūkas 17:21:

> [11] Kad viņi to klausījās, viņš stāstīja vēl vienu līdzību, tāpēc ka viņš bija tuvu Jeruzālemei un tāpēc ka tie domāja, ka Dieva valstība tūlīt parādīsies. (Lūkas 19:11)

Valstība nepārprotami bija nākotnē

Kā var pateikt, vai Valstība ir tuvu? Atbildot uz šo jautājumu, Jēzus uzskaitīja pravietiskus notikumus (Lūkas 21:8-28) un tad mācīja:

> [29] Paskatieties uz vīģes koku un visiem kokiem. [30] Kad tie jau plaukst, jūs paši redzat un zināt, ka vasara ir tuvu. [31] Tā arī jūs, kad redzat šo visu notiekam, ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu. (Lūkas 21:29-31)

Jēzus vēlējās, lai viņa ļaudis seko pravietiskiem notikumiem, lai zinātu, kad Valstība nāks. Citviet Jēzus lika saviem ļaudīm modrīgi vērot un pievērst uzmanību pravietiskiem notikumiem (Lūkas 21:36; Marka 13:33-37). Neraugoties uz Jēzus vārdiem, daudzi noniecina pravietiski saistīto pasaules notikumu vērošanu.

Lūkas 22. un 23. nodaļā Jēzus atkal parādīja, ka Dieva Valstība ir kaut kas, kas piepildīsies nākotnē, kad viņš mācīja:

> [15] "Sirsnīgi es esmu ilgojies ēst šo Pashā ar jums, pirms es ciešu; [16] jo es jums saku: es to vairs neēdīšu, līdz tā piepildīsies Dieva valstībā." [17] Tad viņš paņēma biķeri, pateicās un sacīja: "Ņemiet to un daliet savā starpā; [18] jo es jums saku: es nedzeršu no vīnakoka augļa, līdz nāks Dieva valstība." (Lūkas 22:15-18)

> [39] Bet viens no tiem ļaundariem, kas bija krustā sisti kopā ar viņu, viņu zaimoja un sacīja: "Ja tu esi Mesija, glāb sevi un glāb arī mūs." [40] Un viņa biedrs viņu norāja un sacīja tam: "Vai tev nav pat Dieva bijības? Jo tu esi tajā pašā notiesājumā ar viņu. [41] Un mēs taisnīgi, jo mēs esam pelnījuši, jo mums tiek atmaksāts pēc tā, ko esam darījuši, bet šis nav darījis neko ļaunu." [42] Un viņš sacīja Ješuam: "Mans Kungs, atceries mani, kad tu nāksi savā Valstībā." [43] Bet Ješua viņam sacīja: "Āmen, es tev saku, ka šodien tu būsi ar mani Paradīzē." (Lūkas 23:39-43, Aramaic in Plain English)

Dieva Valstība nenāca arī tad, kad Jēzus tika nogalināts, kā rāda gan Marks, gan Lūka:

> [43] Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kurš pats gaidīja Dieva valstību, atnāca un uzdrošinājās … (Marka 15:43)

> [51] Viņš bija no Arimatijas, jūdu pilsētas, un arī pats gaidīja Dieva valstību. (Lūkas 23:51)

Tieši pēc augšāmcelšanās (1. Korintiešiem 15:50-55) kristieši tiks piedzimuši no jauna, lai ieietu Dieva Valstībā, kā pieraksta Jānis:

> [3] Jēzus atbildēja un sacīja viņam: "Patiesi, patiesi es tev saku: ja kāds nepiedzimst no jauna, tas nevar redzēt Dieva valstību." [4] Nikodēms viņam sacīja: "Kā cilvēks var piedzimt, būdams vecs? Vai viņš var otrreiz ieiet savas mātes miesās un piedzimt?" [5] Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi es tev saku: ja kāds nepiedzimst no ūdens un Gara, tas nevar ieiet Dieva valstībā. (Jāņa 3:3-5)

Tikai Dieva ļaudis redzēs galīgo, pēcmileniālo Dieva Valstību.

Tagad, lūdzu, saprotiet arī, ka pēc augšāmcelšanās Jēzus atkal mācīja par Dieva Valstību:

> [3] Viņš arī pēc savām ciešanām rādījās dzīvs ar daudziem nemaldīgiem pierādījumiem, četrdesmit dienas tiem parādīdamies un runādams par to, kas attiecas uz Dieva valstību. (Apustuļu darbi 1:3)

Pirmie un pēdējie spredikļi, ko Jēzus teica, bija par Dieva Valstību! Jēzus nāca kā vēstnesis, lai mācītu par šo Valstību.

Jēzus arī lika apustulim Jānim rakstīt par tūkstošgadu Dieva Valstību, kas būs uz zemes. Ievērojiet, ko viņš lika Jānim rakstīt:

> [4] Es redzēju to dvēseles, kas bija nocirstas galvas dēļ liecības par Jēzu un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūguši zvēru nedz viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un tie dzīvoja un valdīja ar Kristu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 20:4)

Agrīnie kristieši mācīja, ka tūkstošgadu Dieva Valstība būs uz zemes un aizstās pasaules valdības, kā māca Bībele (sal. Atklāsmes 5:10, 11:15).

Kāpēc, ja Dieva Valstība ir tik svarīga, vairums par to nav dzirdējuši daudz?

Daļēji tāpēc, ka Jēzus to nosauca par noslēpumu:

> [11] Un viņš tiem sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ir ārpusē, viss notiek līdzībās. (Marka 4:11)

Pat šodien patiesā Dieva Valstība ir noslēpums vairumam, tāpat kā liela daļa Dieva plāna (skat. arī mūsu bezmaksas grāmatu tiešsaistē vietnē www.ccog.org ar nosaukumu: The MYSTERY of GOD's PLAN Why Did God Create Anything? Why did God make you?).

Apsveriet arī, ka Jēzus teica: gals (šim laikmetam) nāks (drīz) PĒC tam, kad valstības evaņģēlijs būs sludināts visā pasaulē par LIECĪBU:

> [14] Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals. (Mateja 24:14)

Dieva Valstības evaņģēlija pasludināšana ir svarīga, un tā ir jāpaveic šajos pēdējos laikos. Tā ir "laba vēsts", jo tā piedāvā īstu cerību cilvēces kaitēm, lai ko arī mācītu politiskie līderi.

Ja apsverat Jēzus vārdus, jābūt skaidram, ka patiesajai kristiešu draudzei šis valstības evaņģēlijs jāsludina tagad. Tai jābūt Draudzes galvenajai prioritātei. Un, lai to darītu pareizi, jāizmanto vairākas valodas. Tieši to cenšas darīt Continuing Church of God. Un tāpēc šī brošūra ir tulkota desmitiem valodu.

Jēzus mācīja, ka vairums NEPIEŅEMS viņa ceļu:

> [13] "Ieejiet pa šaurajiem vārtiem; jo plati ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudzi pa to ieiet. [14] Jo šauri ir vārti un grūts ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod. (Mateja 7:13-14)

Dieva Valstības evaņģēlijs ved uz dzīvību!

Var būt interesanti atzīmēt, ka, lai gan vairums, kas apliecina kristietību, šķiet nezinām par to, ka Kristus uzsvars bija Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana, laicīgie teologi un vēsturnieki bieži ir sapratuši, ka tieši to Bībele patiesībā māca.

Tomēr Jēzus pats sagaidīja, ka viņa mācekļi mācīs Dieva Valstības evaņģēliju (Lūkas 9:2,60). Tā kā nākotnes valstība balstīsies uz Dieva likumiem, tā nesīs mieru un labklājību — un šo likumu ievērošana šajā laikmetā ved uz patiesu mieru (Psalmi 119:165,172; Efeziešiem 2:15).

Un šī labā vēsts par valstību bija zināma Vecās Derības rakstos.

3. Vai Dieva Valstība bija zināma Vecajā Derībā?

Jēzus pirmais un pēdējais pierakstītais spredиķis ietvēra Dieva Valstības evaņģēlija pasludināšanu (Marka 1:14-15; Apustuļu darbi 1:3).

Dieva valstība ir kaut kas, par ko Jēzus laika jūdiem vajadzēja kaut ko zināt, jo tā bija minēta viņu rakstos, ko mēs tagad saucam par Veco Derību.

Daniēls mācīja par Valstību

Pravietis Daniēls rakstīja:

> [40] Un ceturtā valstība būs stipra kā dzelzs, jo dzelzs sadauza un satriec visu; un kā dzelzs, kas sagrauj, tā šī valstība sadauzīs un satrieks visas pārējās. [41] Un, ka tu redzēji kājas un pirkstus daļēji no podnieka māla un daļēji no dzelzs, valstība būs sadalīta; tomēr tajā būs dzelzs stiprums, tāpat kā tu redzēji dzelzi sajauktu ar māla mālu. [42] Un, kā kāju pirksti bija daļēji no dzelzs un daļēji no māla, tā valstība būs daļēji stipra un daļēji trausla. [43] Kā tu redzēji dzelzi sajauktu ar māla mālu, tā tie sajauksies ar cilvēku sēklu; bet tie nesalips viens ar otru, tāpat kā dzelzs nesajaucas ar mālu. [44] Un šo ķēniņu dienās debesu Dievs uzcels valstību, kas nekad netiks izpostīta; un šī valstība netiks atstāta citai tautai; tā sadauzīs un iznīcinās visas šīs valstības, un tā pastāvēs mūžīgi. (Daniēla 2:40-44)
>
> [18] Bet Visaugstākā svētie saņems valstību un iemantos valstību mūžīgi, mūžu mūžos.' (Daniēla 7:18)
>
> [21] “Es skatījos; un tas pats rags karoja pret svētajiem un uzvarēja tos, [22] līdz nāca Sendienu Vecais un tiesa tika nolemta par labu Visaugstākā svētajiem, un pienāca laiks, kad svētie iemantoja valstību. (Daniēla 7:21-22)

No Daniēla mēs uzzinām, ka pienāks laiks, kad Dieva Valstība iznīcinās šīs pasaules valstības un pastāvēs mūžīgi. Mēs arī uzzinām, ka svētajiem būs sava daļa šīs valstības saņemšanā.

Daudzas Daniēla pravietojumu daļas attiecas uz mūsu laiku 21. gadsimtā.

Ievērojiet dažas rindkopas no Jaunās Derības:

> [12] “Un tie desmit ragi, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņi, kas vēl nav saņēmuši valstību, bet tie saņem varu uz vienu stundu kā ķēniņi kopā ar zvēru. [13] Tiem ir viens prāts, un tie nodos savu spēku un varu zvēram. [14] Tie karos ar Jēru, un Jērs tos uzvarēs, jo viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš; un tie, kas ir ar viņu, ir aicināti, izredzēti un uzticīgi.” (Atklāsmes 17:12-14)

Tātad gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā mēs redzam ideju, ka pastāvēs pēdējo laiku zemes valstība ar desmit daļām un ka Dievs to iznīcinās un nodibinās savu valstību.

Jesaja mācīja par Valstību

Dievs iedvesmoja Jesaju rakstīt par Dieva Valstības pirmo daļu — tūkstoš gadu valdīšanu, ko pazīst kā milēniju — šādi:

> [1] No Isaja celma nāks atvase, un no viņa saknēm izaugs zars. [2] Un pār viņu klāsies Tā Kunga Gars, gudrības un saprāta Gars, padoma un spēka Gars, atziņas un Tā Kunga bijības Gars.
>
> [3] Viņa prieks ir Tā Kunga bijība, un viņš netiesās pēc savu acu redzes, nedz spriedīs pēc savu ausu dzirdes; [4] bet ar taisnību viņš tiesās nabagus un ar tiesnesīgumu spriedīs
>
> par zemes pazemīgajiem; viņš sitīs zemi ar savas mutes zizli un ar savu lūpu dvašu nonāvēs bezdievi. [5] Taisnība būs viņa gurnu josta un uzticība — viņa vidukļa josta.
>
> [6] “Vilks mājos pie jēra, un leopards apgulsies pie kazlēna; teļš, jaunais lauva un baroklis būs kopā; un mazs bērns tos vadīs. [7] Govs un lācene ganīsies; to mazuļi gulēs kopā; un lauva ēdīs salmus kā vērsis. [8] Zīdainis rotaļāsies pie kobras alas, un no krūts atšķirtais bērns bāzīs roku odzes migā. [9] Tie nedarīs ļaunu, nedz postīs visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga atziņas pilna, kā ūdeņi apklāj jūru.

> [10] “Un tajā dienā Isaja sakne stāvēs kā karogs tautām; pagāni to meklēs, un viņa dusas vieta būs godības pilna.” (Jesajas 11:1-10)

Iemesls, kāpēc es to nosaucu par Dieva Valstības pirmo daļu jeb pirmo posmu, ir tas, ka šis ir laiks, kad tā būs fiziska (pirms laika, kad svētā pilsēta, Jaunā Jeruzāleme, nolaidīsies no debesīm, Atklāsmes 21) un ilgs tūkstoš gadus. Jesaja apstiprināja šī posma fizisko aspektu, turpinot ar:

> [11] Un notiks tajā dienā, ka Tas Kungs otrreiz izstieps savu roku, lai atgūtu savas tautas atlikumu, kas būs palicis pāri, no Asīrijas un Ēģiptes, no Patrosas un Kūšas, no Elāma un Šinaras, no Hamatas un jūras salām.
>
> [12] Viņš pacels karogu tautām un sapulcinās Israēla izraidītos un savāks kopā izklīdinātos Jūdas ļaudis no četriem zemes stūriem. [13] Arī Efraima skaudība zudīs, un Jūdas pretinieki tiks iznīcināti; Efraims neapskaudīs Jūdu, un Jūda nevajās Efraimu. [14] Bet tie nolaidīsies uz filistiešu pleca rietumu virzienā; kopā tie aplaupīs austrumu ļaudis; tie uzliks roku Edomam un Moābam; un amoniešu ļaudis tiem paklausīs. [15] Tas Kungs pilnīgi izpostīs Ēģiptes jūras mēli; ar savu vareno vēju viņš pacels dūri pār Upi un sitīs to septiņās straumēs, un liks cilvēkiem pāriet sausām kājām. [16] Būs lielceļš viņa tautas atlikumam, kas būs palicis no Asīrijas, tāpat kā bija Israēlam tajā dienā, kad tas nāca augšā no Ēģiptes zemes. (Jesajas 11:11-16)

Jesaja tika iedvesmots arī rakstīt:

> [2] Un notiks pēdējās dienās, ka Tā Kunga nama kalns tiks nostiprināts kalnu virsotnē un tiks pacelts pāri pakalniem; un visas tautas plūdīs pie tā. [3] Daudzas tautas nāks un sacīs: “Nāciet, kāpsim augšā Tā Kunga kalnā, uz Jēkaba Dieva namu; viņš mums mācīs savus ceļus, un mēs staigāsim viņa takās.” Jo no Ciānas iznāks bauslība un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes. [4] Viņš tiesās starp tautām un norās daudzus ļaudis; tie pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīnogu nažiem; tauta pret tautu nepacels zobenu, un tie vairs nemācīsies karot. ... [11] Cilvēka lepnie

> skati tiks pazemoti, cilvēku augstprātība tiks nolocīta, un tajā dienā vienīgi Tas Kungs tiks paaugstināts. (Jesajas 2:2-4,11)

Tādējādi tas būs utopisks miera laiks uz zemes. Galu galā tas būs mūžīgi, ar Jēzu valdībā. Balstoties uz dažādiem rakstiem (Psalmi 90:4; 92:1; Jesajas 2:11; Hozejas 6:2), jūdu Talmuds māca, ka tas ilgst 1 000 gadus (Babylonian Talmud: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Jesaja tika iedvesmots rakstīt arī sekojošo:

> [6] Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls; un valdība būs uz viņa pleca. Un viņa vārds tiks saukts: Brīnišķīgais, Padomdevējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera Valdnieks. [7] Viņa valdībai un mieram nebūs gala, Dāvida tronī un pār viņa valstību, lai to iekārtotu un nostiprinātu ar tiesu un taisnību no šī laika un mūžīgi. To paveiks Tā Kunga Cebaota degsme. (Jesajas 9:6-7)

Ievērojiet, ka Jesaja sacīja, ka Jēzus nāks un nodibinās valstību ar valdību. Lai gan daudzi, kas apliecina Kristu, citē šo rindkopu, īpaši katru gadu decembrī, viņi mēdz nepamanīt, ka tā pravieto vairāk nekā to, ka Jēzus piedzims. Bībele rāda, ka Dieva Valstībai ir valdība ar likumiem pār pavalstniekiem un ka Jēzus būs tās ķēniņš. To pravietoja Jesaja, Daniēls un citi.

Dieva likumi ir mīlestības ceļš (Mateja 22:37-40; Jāņa 15:10), un Dieva Valstība tiks pārvaldīta, balstoties uz šiem likumiem. Tādēļ Dieva Valstība, neraugoties uz to, kā daudzi pasaulē to uztver, balstīsies uz mīlestību.

Psalmi un vēl

Ne tikai Daniēlu un Jesaju Dievs iedvesmoja rakstīt par nākamo Dieva Valstību.

Ecēhiēls tika iedvesmots rakstīt, ka tie no visām Israēla ciltīm (ne tikai jūdi), kas tika izklīdināti Lielās Bēdu laikā, tiks sapulcināti kopā tūkstošgadu valstībā:

> [17] Tāpēc saki: 'Tā saka Kungs Dievs: “Es jūs savākšu no tautām, sapulcināšu no zemēm, kur jūs bijāt izklīdināti, un došu jums Israēla zemi.”' [18] Un tie tur nonāks un aizvāks no turienes visas tās negantības un visus tās riebīgumus. [19] Tad es tiem došu vienu sirdi un ielikšu tajos jaunu garu, un izņemšu akmens sirdi no viņu miesas, un došu tiem miesas sirdi, [20] lai tie staigātu manos likumos un turētu manas tiesas un tās pildītu; un tie būs mana tauta, un es būšu viņu Dievs. [21] Bet tiem, kuru sirdis dzenas pēc savām negantībām un riebīgumiem, es atmaksāšu viņu darbus uz viņu pašu galvām,” saka Kungs Dievs. (Ecēhiēla 11:17-21)

Israēla cilšu pēcnācēji vairs nebūs izklīdināti, bet paklausīs Dieva likumiem un pārstās ēst negantas lietas (3. Mozus 11; 5. Mozus 14).

Ievērojiet sekojošo Psalmos par labo vēsti par Dieva valstību:

> [27] Visi zemes gali atcerēsies un atgriezīsies pie Tā Kunga, un visas tautu ciltis pielūgs tavā priekšā. [28] Jo valstība pieder Tam Kungam, un viņš valda pār tautām. (Psalmi 22:27-28)

> [6] Tavs tronis, ak Dievs, ir mūžīgi mūžam; taisnības scepteris ir tavas valstības scepteris. (Psalmi 45:6)

> [1] Ak, dziediet Tam Kungam jaunu dziesmu! Dziediet Tam Kungam, visa zeme. [2] Dziediet Tam Kungam, teiciet viņa vārdu; sludiniet viņa pestīšanas labo vēsti dienu no dienas. [3] Stāstiet viņa godību tautu starpā, viņa brīnumus visu tautu vidū. (Psalmi 96:1-3; sal. arī 1. Laiku 16:23-24)

> [10] Visi tavi darbi tevi slavēs, ak Kungs, un tavi svētie tevi teiks. [11] Tie runās par tavas valstības godību un stāstīs par tavu varu, [12] lai darītu zināmus cilvēku bērniem viņa varenos darbus un viņa valstības godības varenību. [13] Tava valstība ir mūžīga valstība, un tava valdīšana pastāv cauri visām paaudzēm. (Psalmi 145:10-13)

Arī dažādi Vecās Derības rakstnieki rakstīja par valstības aspektiem (piem., Ecēhiēla 20:33; Obadjas 21; Mihas 4:7).

Tātad, kad Jēzus sāka mācīt Dieva Valstības evaņģēliju, viņa tiešajai auditorijai bija zināma pamata jēdziena pazīšana.

4. Vai apustuļi mācīja Valstības evaņģēliju?

Lai gan daudzi izturas tā, it kā evaņģēlijs būtu tikai labā vēsts par Jēzus personu, patiesībā Jēzus sekotāji mācīja Dieva Valstības evaņģēliju. Tā ir vēsts, ko atnesa Jēzus.

Apustulis Pāvils mācīja par Dieva Valstību un Jēzu:

> [8] Un viņš iegāja sinagogā un trīs mēnešus droši runāja, spriezdams un pārliecinādams par Dieva valstības lietām. (Apustuļu darbi 19:8)
>
> [25] Un patiesi, tagad es zinu, ka jūs visi, kuru vidū esmu staigājis, sludinādams Dieva valstību. (Apustuļu darbi 20:25)
>
> [23] Kad tie viņam bija nolikuši dienu, daudzi nāca pie viņa mājvietā, kuriem viņš izskaidroja un svinīgi apliecināja par Dieva valstību, pārliecinādams tos par Jēzu gan no Mozus bauslības, gan no praviešiem, no rīta līdz vakaram. … [31] sludinādams Dieva valstību un mācīdams to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu, ar pilnu drosmi, un neviens viņam neliedza. (Apustuļu darbi 28:23,31)

Ievērojiet, ka Dieva Valstība nav tikai par Jēzu (lai gan viņš ir tās liela daļa), jo Pāvils mācīja par Jēzu arī atsevišķi no tā, ko viņš mācīja par Dieva Valstību.

Pāvils to sauca arī par Dieva evaņģēliju, taču tas joprojām bija Dieva Valstības evaņģēlijs:

> [9] … mēs jums sludinājām Dieva evaņģēliju … [12] lai jūs staigātu Dieva cienīgi, kas jūs aicina savā valstībā un godībā. (1. Tesaloniķiešiem 2:9,12)

Pāvils to sauca arī par Kristus evaņģēliju (Romiešiem 1:16). Jēzus "labā vēsts", vēsts, ko viņš mācīja.

Apsveriet, ka tas nebija vienkārši evaņģēlijs par Jēzus Kristus personu vai tikai par personīgo pestīšanu. Pāvils sacīja, ka Kristus evaņģēlijs ietvēra paklausību Jēzum, viņa atgriešanos un Dieva tiesu:

> [6] … Dievam ir taisnīgi atmaksāt ar bēdām tiem, kas jūs apbēdina, [7] un jums, kas tiekat apbēdināti, dot atpūtu kopā ar mums, kad Kungs Jēzus atklāsies no debesīm ar saviem varenajiem eņģeļiem, [8] liesmojošā ugunī atriebdams tiem, kas nepazīst Dievu, un tiem, kas nepaklausa mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam. [9] Tie tiks sodīti ar mūžīgu iznīcību no Tā Kunga vaiga un no viņa spēka godības, [10] kad viņš nāks tajā dienā, lai tiktu pagodināts savos svētajos un apbrīnots visu to vidū, kas tic, jo mūsu liecībai jūsu starpā tika ticēts. (2. Tesaloniķiešiem 1:6-10)

Jaunā Derība rāda, ka valstība ir kaut kas, ko mēs saņemsim, nevis ka mēs to tagad pilnībā jau esam ieguvuši:

> [28] mēs saņemam valstību, kas nav satricināma. (Ebrejiem 12:28)

Mēs varam aptvert un gaidīt, ka būsim daļa no Dieva Valstības, jau tagad, taču mēs tajā vēl neesam pilnībā iegājuši.

Pāvils īpaši apstiprināja, ka cilvēks pilnībā neieiet Dieva Valstībā kā mirstīgs cilvēks, jo tas notiek pēc augšāmcelšanās:

> [50] Bet to es saku, brāļi, ka miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību; nedz arī iznīcība iemanto neiznīcību. [51] Redzi, es jums saku noslēpumu: mēs visi neaizmigsim, bet mēs visi tapsim pārvērsti — [52] acumirklī, acu mirkšķinājumā, pie pēdējās bazūnes. Jo bazūne atskanēs, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcīgi, un mēs tapsim pārvērsti (1. Korintiešiem 15:50-52)

> [1] Tāpēc es tevi nopietni brīdinu Dieva un Kunga Jēzus Kristus priekšā, kas tiesās dzīvos un mirušos savā parādīšanās un savā valstībā.
>
> (2. Timotejam 4:1)

Pāvils mācīja ne tikai to, bet arī to, ka Jēzus nodos Valstību Dievam Tēvam:

> [20] Bet tagad Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem un kļuvis par pirmo augli tiem, kas aizmiguši. [21] Jo, tā kā caur cilvēku nāca nāve, tā caur Cilvēku nāca arī mirušo augšāmcelšanās. [22] Jo, kā Ādamā

visi mirst, tā arī Kristū visi tiks darīti dzīvi. [23] Bet katrs savā kārtā: Kristus kā pirmais auglis, pēc tam tie, kas ir Kristus, viņa atnākšanā. [24] Tad nāks gals, kad viņš nodos valstību Dievam Tēvam, kad viņš iznīcinās visu valdīšanu un visu varu un spēku. [25] Jo viņam jāvalda, līdz viņš noliks visus ienaidniekus zem savām kājām. (1. Korintiešiem 15:20-25)

Pāvils arī mācīja, ka netaisnie (baušļu lauzēji) neiemantos Dieva Valstību:

[9] Vai jūs nezināt, ka netaisnie neiemantos Dieva valstību? Nemaldieties. Nedz netikļi, nedz elku kalpi, nedz laulības pārkāpēji, nedz vīriešu piegulētāji, nedz sodomieši, [10] nedz zagļi, nedz mantrauši, nedz dzērāji, nedz zaimotāji, nedz laupītāji neiemantos Dieva valstību. (1. Korintiešiem 6:9-10)

[19] Bet miesas darbi ir zināmi, proti: laulības pārkāpšana, netiklība, nešķīstība, izlaidība, [20] elku kalpība, buršana, naids, ķildas, greizsirdība, dusmu izvirdumi, savtīga godkāre, šķelšanās, maldu mācības, [21] skaudība, slepkavības, dzeršana, plītēšana un tamlīdzīgi; par tiem es jums saku iepriekš, kā jau agrāk sacīju, ka tie, kas tādas lietas dara, neiemantos Dieva valstību. (Galatiešiem 5:19-21)

[5] Jo to jūs zināt, ka nevienam netiklim, nešķīstam vai mantrausim, kas ir elku kalps, nav mantojuma Kristus un Dieva valstībā. (Efeziešiem 5:5)

Dievam ir standarti, un viņš prasa atgriešanos no grēka, lai varētu ieiet viņa valstībā. Paklausība Dievam ir nepieciešama, lai saņemtu Svēto Garu, kā arī lai iegūtu pestīšanu:

[29] …Pēteris un apustuļi … sacīja: “Mums vairāk jāklausa Dievam nekā cilvēkiem. … [32] Un mēs esam viņa liecinieki šajās lietās, tāpat arī Svētais Gars, ko Dievs devis tiem, kas viņam paklausa.” (Apustuļu darbi 5:29,32, AFV)

[5] Kristus … [8] lai gan viņš bija Dēls, tomēr viņš mācījās paklausību no tā, ko cieta. [9] Un, kad viņš bija darīts pilnīgs, viņš kļuva par mūžīgās pestīšanas devēju visiem, kas viņam paklausa, (Ebrejiem 5:5,8-9)

Apustulis Pāvils brīdināja, ka daži nemācīs, ka Jēzus evaņģēlijs ir atbilde, bet gan ka pieņemams ir cits ceļš:

> [3] Žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus, [4] kas sevi pašu nodeva par mūsu grēkiem, lai mūs izglābtu no šī tagadējā ļaunā laikmeta pēc mūsu Dieva un Tēva gribas, [5] kam lai gods mūžu mūžos. Āmen. [6] Es brīnos, ka jūs tik ātri novēršaties no tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā, uz citu evaņģēliju, [7] kas nav cits; bet ir daži, kas jūs mulsina un grib sagrozīt Kristus evaņģēliju. [8] Bet, ja arī mēs vai eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko mēs jums esam sludinājuši, lai tas ir nolādēts. [9] Kā mēs jau iepriekš esam sacījuši, tā es tagad atkal saku: ja kāds jums sludina citu evaņģēliju nekā to, ko esat saņēmuši, lai tas ir nolādēts. (Galatiešiem 1:3-9)

> [3] Bet es bīstos, ka kaut kā, tāpat kā čūska ar savu viltību pievīla Ievu, arī jūsu prāti netiktu samaitāti, novēršoties no vienkāršības, kas ir Kristū. [4] Jo, ja tas, kas nāk, sludina citu Jēzu, ko mēs neesam sludinājuši, vai ja jūs saņemat citu garu, ko neesat saņēmuši, vai citu evaņģēliju, ko neesat pieņēmuši — jūs to gluži labi paciešat! (2. Korintiešiem 11:3-4)

Kāds bija tas "cits" un "atšķirīgais", patiesībā viltus, evaņģēlijs?

Viltus evaņģēlijam ir dažādas daļas.

Kopumā viltus evaņģēlijs ir ticība tam, ka jums patiesībā nav jāpaklausa Dievam un nav īsti jācenšas dzīvot saskaņā ar viņa ceļu, vienlaikus apgalvojot, ka jūs viņu pazīstat (sal. Mateja 7:21-23). Tas mēdz būt savtīgi orientēts.

Čūska pievīla Ievu, un viņa uzķērās uz viltus evaņģēlija gandrīz pirms 6000 gadiem (1. Mozus 3) — un kopš tā laika cilvēki tic, ka zina labāk par Dievu un ka viņiem pašiem jāizlemj, kas ir labs un ļauns. Jā, pēc tam, kad Jēzus nāca, viņa vārds bieži tika piesaistīts dažādiem viltus evaņģēlijiem — un tas turpinās un turpināsies līdz pat pēdējā antikrista laikam.

Apustuļa Pāvila laikā viltus evaņģēlijs būtībā bija gnostisks/mistisks patiesības un maldu sajaukums. Gnostiķi būtībā ticēja, ka īpašas zināšanas

ir tas, kas nepieciešams garīgas izpratnes, tostarp pestīšanas, iegūšanai. Gnostiķi mēdza uzskatīt, ka tam, ko dara miesa, nav īpašas nozīmes, un viņi iebilda pret paklausību Dievam tādos jautājumos kā septītās dienas sabats. Viens no šādiem viltus līderiem bija Sīmanis Burvis, ko norāja/brīdināja apustulis Pēteris (Apustuļu darbi 8:18-21).

Bet tas nav viegli

Jaunā Derība rāda, ka Filips mācīja Dieva Valstību:

> 5 Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. …
> 12 tie ticēja Filipam, kad viņš sludināja par Dieva valstību … (Apustuļu darbi 8:5,12)

Tomēr Jēzus, Pāvils un mācekļi mācīja, ka ieiet Dieva Valstībā nav viegli:

> 24 Un, kad Jēzus redzēja, ka viņš ļoti noskuma, viņš sacīja: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, ieiet Dieva valstībā! 25 Jo vieglāk kamielim izlīst caur adatas aci nekā bagātam ieiet Dieva valstībā."
>
> 26 Un tie, kas to dzirdēja, sacīja: "Kas tad var tikt izglābts?"
>
> 27 Bet viņš sacīja: "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas ir iespējams Dievam." (Lūkas 18:24-27)
>
> 22 "Mums caur daudzām bēdām jāieiet Dieva valstībā." (Apustuļu darbi 14:22)
>
> 3 Mums pienākas vienmēr pateikties Dievam par jums, brāļi, kā tas ir pienācīgi, jo jūsu ticība ārkārtīgi aug un ikviena jūsu mīlestība cits pret citu vairojas, 4 tā ka mēs paši lepojamies ar jums Dieva draudzēs par jūsu pacietību un ticību visās jūsu vajāšanās un bēdās, ko jūs paciešat, 5 kas ir skaidra liecība par Dieva taisno tiesu, lai jūs tiktu atzīti par Dieva valstības cienīgiem, par kuru jūs arī ciešat; 6 jo Dievam ir taisnīgi atmaksāt ar bēdām tiem, kas jūs apbēdina, 7 un jums, kas tiekat apbēdināti, dot atpūtu kopā ar mums, kad Kungs Jēzus atklāsies no debesīm ar saviem varenajiem eņģeļiem, (2. Tesaloniķiešiem 1:3-7)

Šī laika grūtību dēļ tikai daži tagad tiek aicināti un izredzēti šajā laikmetā, lai būtu tās daļa (Mateja 22:1-14; Jāņa 6:44; Ebrejiem 6:4-6). Citi tiks aicināti vēlāk, jo Bībele rāda, ka tie, "kas garā maldījās, nāks pie saprašanas, un tie, kas kurnēja, mācīsies mācību" (Jesajas 29:24).

Apustulis Pēteris mācīja, ka valstība ir mūžīga un ka Dieva evaņģēlijam ir cītīgi jāpaklausa, citādi būs tiesa:

> [10] Tāpēc, brāļi, esiet vēl centīgāki nostiprināt savu aicinājumu un izredzēšanu, jo, ja jūs to darīsiet, jūs nekad neklupsiet; [11] jo tā jums tiks bagātīgi dota ieeja mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā. (2. Pētera 1:10-11)

> [17] Jo ir pienācis laiks, kad tiesai jāsākas pie Dieva nama; un, ja tā sākas vispirms ar mums, kāds būs gals tiem, kas nepaklausa Dieva evaņģēlijam? (1. Pētera 4:17)

Bībeles pēdējās grāmatas un Valstība

Bībele māca, ka "Dievs ir mīlestība" (1. Jāņa 4:8,16) un Jēzus ir Dievs (Jāņa 1:1,14) — Dieva Valstībai būs Ķēniņš, kas ir mīlestība un kura likumi atbalsta mīlestību, nevis naidu (sal. Atklāsmes 22:14-15).

Bībele arī rāda, ka Dievs sūtīs eņģeli, kas pasludinās mūžīgo Dieva valstības evaņģēliju (Atklāsmes 14:6-7), un tad citu eņģeli, kas norādīs, ka, neraugoties uz šķietamo varenību, Babilona krīt (Atklāsmes 14:8-9). Šīs vēstis būs pārdabiski apstiprinājumi evaņģēlijam, ko pasaule iepriekš būs saņēmusi par liecību, un šķiet, ka tie būs faktori "lielajam pulkam", kas nāk pie Dieva gala laikā (Atklāsmes 7:9-14). Atšķirībā no pēdējās Babilonijas varas, kas celsies un kritīs (sal. Atklāsmes 18:1-18), Dieva valstības pēdējais posms ilgst mūžīgi:

> [15] Tad septītais eņģelis pūta bazūni: un debesīs atskanēja skaļas balsis, sacīdamas: "Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par mūsu Kunga un viņa Kristus valstībām, un viņš valdīs mūžīgi mūžam!" (Atklāsmes 11:15)

Jēzus valdīs valstībā! Un Bībele atklāj divus viņa titulus:

> [16] Un uz viņa drēbēm un uz viņa gurna ir rakstīts vārds: ĶĒNIŅU ĶĒNIŅŠ UN KUNGU KUNGS. (Atklāsmes 19:16)

Bet vai Jēzus ir vienīgais, kas valdīs? Ievērojiet šo rindkopu:

> [4] Un es redzēju troņus, un tie sēdēja uz tiem, un tiesa tika nodota viņiem. Tad es redzēju to dvēseles, kam bija nocirstas galvas dēļ liecības par Jēzu un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūguši zvēru nedz viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un tie dzīvoja un valdīja ar Kristu tūkstoš gadus . . . [6] Svētīgs un svēts ir tas, kam ir daļa pirmajā augšāmcelšanā. Pār tādiem otrajai nāvei nav varas, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs ar viņu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 20:4,6)

Patiesie kristieši tiks augšāmcelti, lai valdītu ar Kristu tūkstoš gadus! Valstība pastāvēs mūžīgi (Atklāsmes 11:15), taču valdīšana ar pirmajā augšāmcelšanā augšāmceltajiem svētajiem, kas minēta Atklāsmes 20:6, bija tikai tūkstoš gadus. Tāpēc es iepriekš to nosaucu par valstības pirmo posmu — fizisko, tūkstošgadu posmu pretstatā galīgajam, garīgākajam posmam.

Atklāsmes grāmatā ir uzskaitīti vairāki notikumi, kas notiek starp tūkstošgadu posmu un Dieva Valstības galīgo posmu:

> [7] Un, kad tūkstoš gadi būs beigušies, sātans tiks atbrīvots no sava cietuma [8] un ies pievilt tautas, kas ir četros zemes stūros, Gogu un Magogu, lai tās sapulcinātu karam, un to skaits ir kā jūras smiltis. … [11] Tad es redzēju lielu baltu troni un to, kas sēdēja uz tā, no kura vaiga zeme un debess bēga. Un tiem netika atrasta vieta. [12] Un es redzēju mirušos, mazus un lielus, stāvam Dieva priekšā, un grāmatas tika atvērtas. Un tika atvērta cita grāmata, kas ir Dzīvības grāmata. Un mirušie tika tiesāti pēc saviem darbiem, pēc tā, kas bija rakstīts grāmatās. [13] Jūra atdeva mirušos, kas tajā bija, un Nāve un Elle atdeva mirušos, kas tajos bija. Un tie tika tiesāti, ikviens pēc saviem darbiem. [14] Tad Nāve un Elle tika iemestas uguns ezerā. Šī ir otrā nāve. [15] Un ikviens, kas netika atrasts ierakstīts Dzīvības grāmatā, tika iemests uguns ezerā. (Atklāsmes 20:7-8, 11-15)

Atklāsmes grāmata rāda, ka būs vēlāks valstības posms, kas nāk pēc tūkstoš gadu valdīšanas un pēc otrās nāves tiem, kas pastāvīgi noraida grēku nožēlu un Dieva ceļus:

> [1] Un es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas. Arī jūras vairs nebija. [2] Tad es, Jānis, redzēju svēto pilsētu, Jauno Jeruzālemi, nokāpjam no debesīm no Dieva, sagatavotu kā līgavu, kas izgreznota savam vīram. [3] Un es dzirdēju skaļu balsi no debesīm sakām: "Redzi, Dieva mājoklis ir pie cilvēkiem, un viņš mājos pie tiem, un tie būs viņa tauta. Pats Dievs būs ar tiem un būs viņu Dievs. [4] Un Dievs noslaucīs katru asaru no viņu acīm; nāves vairs nebūs, nedz skumju, nedz kliedzienu. Sāpju vairs nebūs, jo iepriekšējais ir pagājis." (Atklāsmes 21:1-4)

> [1] Un viņš man rādīja tīru dzīvības ūdens upi, dzidru kā kristāls, kas iztek no Dieva un Jēra troņa. [2] Tās ielas vidū un abpus upei bija dzīvības koks, kas nesa divpadsmit augļus, katrs koks dodams savu augli ik mēnesi. Un koka lapas bija tautu dziedināšanai. [3] Un vairs nebūs nekāda lāsta, bet Dieva un Jēra tronis būs tajā, un viņa kalpi viņam kalpos. [4] Tie redzēs viņa vaigu, un viņa vārds būs uz viņu pierēm. [5] Nakts tur nebūs: tiem nevajag ne lampas, ne saules gaismas, jo Kungs Dievs tiem dod gaismu. Un tie valdīs mūžīgi mūžam. (Atklāsmes 22:1-5)

Ievērojiet, ka šī valdīšana, kas ir pēc tūkstoš gadiem, ietver Dieva kalpus un ilgst mūžīgi. Svētā Pilsēta, kas tika sagatavota debesīs, atstās debesis un nolaidīsies uz zemi. Šis ir Dieva Valstības galīgā posma sākums. Laiks, kad vairs NAV SĀPJU UN CIEŠANU!

Lēnprātīgie iemantos zemi (Mateja 5:5) un visas lietas (Atklāsmes 21:7). Zeme, ieskaitot Svēto Pilsētu, kas uz tās būs, būs labāka, jo tiks īstenoti Dieva ceļi. Apzinieties, ka:

> [7] Viņa valdībai un mieram nebūs gala, (Jesajas 9:7)

Skaidrs, ka pēc Dieva Valstības galīgā posma sākuma būs izaugsme, jo visi paklausīs Dieva valdībai.

Šis būs visgodpilnākais laiks:

[9] Bet, kā ir rakstīts: “Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un
kas cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas viņu mīl.”
[10] Bet mums Dievs to ir atklājis caur savu Garu. (1. Korintiešiem 2:9-
10)

Tas ir mīlestības, prieka un mūžīga mierinājuma laiks. Tas būs fantastisks laiks! Dieva Valstība padarīs mūžību fantastiski labāku. Vai jūs nevēlaties tajā piedalīties?

5. Avoti ārpus Jaunās Derības mācīja par Dieva Valstību

Vai agrīnie Kristus apliecinātāji domāja, ka viņiem jāsludina burtiskas Dieva Valstības evaņģēlijs?

Jā.

Pirms gadiem lekcijā, ko sniedza Ziemeļkarolīnas Universitātes profesors Barts Ērmans, viņš atkārtoti un pareizi uzsvēra, ka atšķirībā no vairuma mūsdienu kristietības apliecinātāju Jēzus un viņa agrīnie sekotāji pasludināja Dieva Valstību. Lai gan Dr. Ērmana kopējā izpratne par kristietību ļoti atšķiras no Continuing Church of God izpratnes, mēs piekristu, ka valstības evaņģēlijs ir tas, ko pats Jēzus pasludināja un kam viņa sekotāji ticēja. Mēs arī piekristu, ka daudzi, kas mūsdienās apliecina kristietību, to nesaprot.

Vecākais saglabājies pēc-Jaunās Derības raksts un spredikis

Dieva Valstība bija būtiska daļa no tā, ko apgalvo esam "vecāko pilnīgo kristiešu spredikis, kas ir saglabājies" (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2. izd. Baker Books, Grand Rapids, 2004, 102. lpp.). Šajā Senajā Kristiešu Spredikī ir šādi izteikumi par valstību:

> 5:5 Turklāt jūs zināt, brāļi, ka mūsu uzturēšanās miesas pasaulē ir nenozīmīga un pārejoša, bet Kristus apsolījums ir liels un brīnišķīgs: atpūta nākamajā valstībā un mūžīgā dzīvība.

Iepriekšējais izteikums rāda, ka valstība nav tagad, bet nāks un būs mūžīga. Turklāt šis senais spredikis norāda:

> 6:9 Ja pat tādi taisni vīri kā šie nespēj ar saviem taisnajiem darbiem izglābt savus bērnus, kāda pārliecība mums ir ieiet Dieva valstībā, ja mēs nespējam saglabāt savu kristību tīru un neaptraipītu? Vai kas būs mūsu aizstāvis, ja netiksim atrasti ar svētiem un taisniem darbiem? 9:6 Tāpēc mīlēsim cits citu, lai mēs visi varētu ieiet Dieva valstībā. 11:7 Tāpēc, ja mēs zinām, kas ir pareizi Dieva acīs, mēs

> ieiesim viņa valstībā un saņemsim apsolījumus, ko "auss nav dzirdējusi, nedz acs redzējusi, nedz cilvēka sirds iedomājusies".
>
> [12:1] Tāpēc gaidīsim stundu pēc stundas Dieva valstību mīlestībā un taisnībā, jo mēs nezinām Dieva parādīšanās dienu. [12:6] viņš saka: nāks mana Tēva valstība.

Iepriekšējie izteikumi rāda, ka nepieciešama mīlestība caur pareizu dzīvi, ka mēs vēl neesam iegājuši Dieva Valstībā un ka tas notiek pēc Dieva parādīšanās dienas — tas ir, pēc Jēzus atkalatnākšanas. Tā ir Tēva valstība, un valstība nav tikai Jēzus.

Interesanti, ka vecākais acīmredzami kristiešu spredikis, ko Dievs ir ļāvis saglabāties, māca to pašu Dieva Valstību, ko māca Jaunā Derība un ko tagad māca Continuing Church of God (iespējams, ka tas varētu būt no īstas Dieva Draudzes, taču manas ierobežotās grieķu valodas zināšanas ierobežo manu spēju izteikt stingrāku apgalvojumu).

Otrā gadsimta draudžu vadītāji un Valstības evaņģēlijs

Jāatzīmē, ka 2. gadsimta sākumā Papijs, Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, ko Romas katoļi uzskata par svēto, mācīja tūkstošgadu valstību. Eisebijs pierakstīja, ka Papijs mācīja:

> ... pēc augšāmcelšanās no mirušajiem būs tūkstošgade, kad uz šīs zemes tiks nodibināta Kristus personiskā valdīšana. (Fragments of Papias, VI. Skat. arī Eusebius, Church History, 3. grāmata, XXXIX, 12)

Papijs mācīja, ka tas būs liela pārpilnības laiks:

> Tāpat [viņš sacīja], ka viens kviešu grauds nesīs desmit
>
> tūkstošus vārpu un ka katrā vārpā būs desmit tūkstoši graudu, un katrs grauds dos desmit mārciņas skaidru, tīru, smalku miltu; un ka āboli, sēklas un zāle ražos līdzīgās proporcijās; un ka visi dzīvnieki, tolaik barojoties tikai ar zemes ražu, kļūs miermīlīgi un saskanīgi un būs pilnīgā paklausībā cilvēkam." [Par šīm lietām rakstiski liecina Papijs, sens vīrs, kas bija Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, savā

ceturtajā grāmatā; jo viņš sarakstīja piecas grāmatas...] (Fragments of Papias, IV)

Pēc-Jaunās Derības Vēstulē korintiešiem teikts:

> [42:1-3] Apustuļi saņēma Evaņģēliju mums no Kunga Jēzus Kristus; Jēzus Kristus tika sūtīts no Dieva. Tātad Kristus ir no Dieva, un apustuļi ir no Kristus. Tādējādi abi nāca pēc Dieva gribas noteiktajā kārtībā. Tāpēc, saņēmuši uzdevumu un pilnīgi pārliecināti caur mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcelšanos un nostiprināti Dieva vārdā ar Svētā Gara pilnīgu pārliecību, viņi devās ar prieka vēsti, ka nāks Dieva valstība.

Polikarps no Smirnas bija agrīns kristiešu vadītājs, kas arī bija Jāņa māceklis — pēdējā no sākotnējiem apustuļiem, kas nomira. Polikarps ap 120.-135. g. p.m.ē. mācīja:

> Svētīgi nabagie un tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo tiem pieder Dieva valstība. (Polycarp. Letter to the Philippians, II nodaļa. No Ante-Nicene Fathers, 1. sējums, redaktori Alexander Roberts & James Donaldson. Amerikas izdevums, 1885)
>
> Zinādami tad, ka "Dievs neļaujas apsmieties", mums jāstaigā viņa baušļa un godības cienīgi ...Jo ir labi, ka tie tiktu atrauti no pasaules kārībām, jo "katra kārība karo pret garu"; un "nedz netikļi, nedz izlaidīgie, nedz vīriešu piegulētāji neiemantos Dieva valstību", nedz tie, kas dara nepiedienīgas un nepiemērotas lietas. (turpat, V nodaļa)
>
> Tad kalposim viņam bijībā un ar visu godbijību, tāpat kā viņš pats mums pavēlējis un kā apustuļi, kas mums sludināja Evaņģēliju, un pravieši, kas iepriekš pasludināja Kunga atnākšanu. (turpat, VI nodaļa)

Tāpat kā citi Jaunajā Derībā, Polikarps mācīja, ka taisnie, nevis baušļu lauzēji, iemantos Dieva Valstību.

Tika arī apgalvots, ka Polikarps mācījis sekojošo:

> Un nākamajā sabatā viņš sacīja: 'Klausieties manu pamudinājumu, mīļie Dieva bērni. Es jūs zvērināju, kad bīskapi bija klāt, un tagad es atkal jūs visus mudinu staigāt godpilni un cienīgi Kunga ceļā...Esiet nomodā un atkal — esiet gatavi, lai jūsu sirdis netiktu apgrūtinātas; jaunais bauslis par savstarpēju mīlestību, viņa atnākšana, kas pēkšņi parādīsies kā ātrs zibens, lielā tiesa ar uguni, mūžīgā dzīvība, viņa nemirstīgā valstība. Un visu, ko vien Dieva mācīti jūs zināt, kad pētāt iedvesmotos Rakstus, iegravējiet ar Svētā Gara spalvu savās sirdīs, lai baušļi paliktu jūsos neizdzēšami.' (Life of Polycarp, 24. nodaļa. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, 3.2. sēj., 1889, 488.-506. lpp.)

Melito no Sardām, kas bija Dieva Draudzes vadītājs, ap 170. g. p.m.ē. mācīja:

> Jo patiesi bauslība iznāca evaņģēlijā — vecais jaunajā, abi kopā nākdami no Ciānas un Jeruzālemes; un bauslis iznāca žēlastībā, un pirmtēls pabeigtajā darbā, un jērs Dēlā, un avs cilvēkā, un cilvēks Dievā ...
>
> Bet evaņģēlijs kļuva par bauslības skaidrojumu un tās
>
> piepildījumu, kamēr draudze kļuva par patiesības krātuvi...
>
> Šis ir tas, kas mūs atbrīvoja no verdzības brīvībā, no tumsas gaismā, no nāves dzīvībā, no tirānijas mūžīgā valstībā. (Melito. Homily On the Passover. 7., 40., 68. pants. Tulkojums no Kerux: The Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Tādējādi Dieva Valstība bija zināma kā kaut kas mūžīgs, nevis vienkārši tālaika kristiešu vai Romas katoļu Baznīca, un tā ietvēra Dieva bauslību.

Cits otrā gadsimta vidus-beigu raksts mudina cilvēkus raudzīties uz valstību:

> Tāpēc lai neviens no jums vairs neizliekas, nedz skatās atpakaļ, bet labprātīgi tuvojas Dieva valstības Evaņģēlijam. (Roman Clement. Recognitions, X grāmata, XLV nodaļa. Izvilkums no Ante-Nicene

> Fathers, 8. sējums. Redaktori Alexander Roberts & James Donaldson. Amerikas izdevums, 1886)

Turklāt, lai gan to acīmredzot nesarakstīja kāds no patiesās draudzes, otrā gadsimta vidus raksts ar nosaukumu The Shepherd of Hermas Robertsa un Donaldsona tulkojumā lieto izteicienu "Dieva valstība" četrpadsmit reizes.

Patiesie kristieši un pat daudzi, kas tikai apliecināja Kristu, otrajā gadsimtā kaut ko zināja par Dieva Valstību.

Pat Romas katoļu un austrumu pareizticīgo svētais Irenejs saprata, ka pēc augšāmcelšanās kristieši ieies Dieva Valstībā. Ievērojiet, ko viņš rakstīja ap 180. g. p.m.ē.:

> Jo tāds ir to stāvoklis, kas ir ticējuši, jo tajos nepārtraukti mājo Svētais Gars, ko viņš deva kristībā un ko saņēmējs patur, ja viņš staigā patiesībā, svētumā, taisnībā un pacietīgā izturībā. Jo šī dvēsele piedzīvo augšāmcelšanos ticīgajos: miesa atkal saņem dvēseli, un kopā ar to, Svētā Gara spēkā, tiek uzcelta un ieiet Dieva valstībā. (Irenaeus, St., Lionas bīskaps. Tulkots no armēņu valodas, Armitage Robinson. The Demonstration of the Apostolic Preaching, 42. nodaļa. Wells, Somerset, 1879. g. okt. Publicēts: SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofils no Antiohijas mācīja:

> Es tikai pieminu viņa labestību; ja es viņu saucu par Valstību, es tikai pieminu viņa godību … Jo, ja viņš to no sākuma būtu darījis nemirstīgu, viņš to būtu darījis par Dievu. … Tad viņš to nedarīja ne nemirstīgu, ne arī mirstīgu, bet, kā mēs iepriekš teicām, spējīgu uz abiem; lai, ja tas tieksies uz nemirstības lietām, turēdams Dieva bausli, tas saņemtu no viņa kā atalgojumu nemirstību un kļūtu par Dievu. (Theophilus, To Autolycus, 1:3, 2:27)

Romas katoļu svētais Hipolits trešā gadsimta sākumā rakstīja:

> Un tu saņemsi debesu valstību, tu, kas, dzīvodams šajā dzīvē, pazini Debesu Ķēniņu. Un tu būsi Dievības biedrs un Kristus

> līdzmantinieks, vairs neverdzināts kārību vai kaislību dēļ un nekad vairs neizsīcināts slimības dēļ. Jo tu esi kļuvis par Dievu: jo visas ciešanas, ko tu izcieti, būdams cilvēks, viņš tev deva, jo tu biji mirstīgas dabas, bet visu, ko Dievam pienākas dot, to Dievs ir apsolījis tev piešķirt, jo tu esi padarīts dievišķs un dzemdināts nemirstībai. (Hippolytus. Refutation of All Heresies, X grāmata, 30. nodaļa)

Cilvēku mērķis ir tikt padarītiem dievišķiem (kā burtiskiem Dieva bērniem, sal. Psalmi 82:6) nākamajā Dieva Valstībā.

Nākamā Dieva Valstība bija sākotnējās katoliskās draudzes mācība (skat. arī mūsu bezmaksas e-grāmatu, pieejamu ccog.org, ar nosaukumu Beliefs of the Original Catholic Church: Could a remnant group have continuing apostolic succession?).

Problēmas otrajā un trešajā gadsimtā

Neraugoties uz valstības plašo pieņemšanu, otrajā gadsimtā uzradās pret bauslību vērsts atkritējs vadītājs vārdā Marcions. Marcions mācīja pret Dieva bauslību, sabatu un burtisku Dieva Valstību. Lai gan Polikarps un citi viņu nosodīja, viņam diezgan ilgu laiku bija saskarsme ar Romas draudzi, un šķita, ka viņam bija liela ietekme uz Romas baznīcu.

Otrajā un trešajā gadsimtā Aleksandrijā (Ēģiptē) nostiprinājās alegoristi. Daudzi alegoristi iebilda pret mācību par burtisku Dieva valstību. Ievērojiet ziņojumu par dažiem no šiem alegoristiem:

> Dionīsijs piedzima cildenā un turīgā pagānu ģimenē Aleksandrijā un tika izglītots viņu filozofijā. Viņš pameta pagānu skolas, lai kļūtu par Origena skolnieku, kuru viņš nomainīja Aleksandrijas katehētiskās skolas vadībā…
>
> Klements, Origens un gnostiķu skola samaitāja svēto izteikumu mācības ar savām fantastiskajām un alegoriskajām interpretācijām…tie ieguva sev nosaukumu “alegoristi”. Neps publiski cīnījās pret alegoristiem un apgalvoja, ka būs Kristus valdīšana uz zemes…

> Dionīsijs strīdējās ar Nepa sekotājiem, un pēc viņa apraksta… "tāds lietu stāvoklis, kāds tagad pastāv Dieva valstībā". Šis ir pirmais pieminējums par Dieva valstību, kas pastāv draudžu tagadējā stāvoklī…
>
> Neps norāja viņu maldus, parādot, ka debesu valstība nav alegoriska, bet ir mūsu Kunga burtiskā nākamā valstība augšāmcelšanā mūžīgajā dzīvībā...
>
> Tātad ideja par valstību, kas nākusi lietu tagadējā stāvoklī, tika ieņemta un dzemdēta gnostiķu alegoristu skolā Ēģiptē, 200.-250. g. p.m.ē., veselu gadsimtu pirms impērijas bīskapi sāka tikt uzskatīti par troņa ieņēmējiem…
>
> Klements ieņēma ideju par Dieva valstību kā patiesas prāta atziņas par Dievu stāvokli. Origens to izklāstīja kā garīgu nozīmi, kas apslēpta Rakstu vienkāršajā burtā. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Izdevis Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, 124.-125. lpp.)

Tādējādi, kamēr bīskaps Neps mācīja Dieva Valstības evaņģēliju, alegoristi mēģināja izdomāt tā viltus, mazāk burtisku izpratni. Hierapoles bīskaps Apollinārijs aptuveni tajā pašā laikā arī mēģināja cīnīties pret alegoristu maldiem. Tie, kas patiesi bija Dieva Draudzē, visā vēsturē stāvēja par patiesību par burtisku Dieva Valstību.

Herberts V. Ārmstrongs mācīja Valstības evaņģēliju un vēl vairāk

20. gadsimtā nelaiķis Herberts V. Ārmstrongs, Dieva Draudzes mūsdienu Filadelfijas ēras pirmais vadītājs (Atklāsmes 3:7-13), rakstīja:

> Tā kā viņi noraidīja Kristus evaņģēliju …, pasaulei bija jāieliek tā vietā kaut kas cits. Viņiem bija jāizgudro viltojums! Tā mēs esam dzirdējuši par Dieva valstību runājam kā par tikai skaistu frāzi — jauku sajūtu cilvēku sirdīs — reducējot to par ēterisku, nereālu NEKO! Citi ir sagrozījuši, ka "DRAUDZE" ir valstība … Pravietis

Daniēls, kas dzīvoja 600 gadus pirms Kristus, zināja, ka Dieva valstība ir īsta valstība — valdība, kas valda pār burtiskiem CILVĒKIEM uz zemes …

Lūk … Dieva skaidrojums par to, kas IR DIEVA VALSTĪBA: "Un šo ķēniņu dienās..." — te tiek runāts par desmit kāju pirkstiem, daļēji no dzelzs un daļēji no trausla māla. Tas, saistot pravietojumu ar Daniēla 7. nodaļu un Atklāsmes 13. un 17. nodaļu, attiecas uz jaunajām EIROPAS SAVIENOTAJĀM VALSTĪM, kas tagad veidojas … tieši jūsu acu priekšā! Atklāsmes 17:12 skaidri norāda, ka tā būs DESMIT ĶĒNIŅU JEB VALSTĪBU savienība, kas (Atkl. 17:8) augšāmcels veco ROMAS IMPĒRIJU …

Kad Kristus nāks, viņš nāks kā ķēniņu ĶĒNIŅŠ, valdīdams pār visu zemi (Atkl. 19:11-16); un VIŅA VALSTĪBAI — DIEVA VALSTĪBAI — sacīja Daniēls, jāAPRIJ visas šīs pasaulīgās valstības. Atklāsmes 11:15 to izsaka ar šiem vārdiem: "Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par MŪSU KUNGA UN VIŅA KRISTUS VALSTĪBĀM: un viņš valdīs mūžīgi mūžam"! Šī IR DIEVA VALSTĪBA. Tas ir tagadējo valdību GALS — jā, un pat Amerikas Savienoto Valstu un britu tautu. Tās tad kļūs par Kunga JĒZUS KRISTUS valstībām — VALDĪBĀM —, kas tad būs ķēniņu ĶĒNIŅŠ pār visu zemi. Tas padara pilnīgi SKAIDRU faktu, ka DIEVA VALSTĪBA ir burtiska VALDĪBA. Tāpat kā Kaldeju impērija bija VALSTĪBA — tāpat kā Romas impērija bija VALSTĪBA — tā DIEVA VALSTĪBA ir valdība. Tai jāpārņem pasaules TAUTU VALDĪBA. Jēzus Kristus PIEDZIMA, lai būtu ĶĒNIŅŠ — VALDNIEKS! …

Tas pats Jēzus Kristus, kas vairāk nekā pirms 1 900 gadiem staigāja pa Svētās Zemes pakalniem un ielejām un Jeruzālemes ielām, nāk atkal. Viņš sacīja, ka nāks atkal. Pēc tam, kad viņš tika krustā sists, Dievs viņu uzmodināja no mirušajiem pēc trim dienām un trim naktīm (Mat. 12:40; Ap. d. 2:32; I Kor. 15:3-4). Viņš uzkāpa Dieva Tronī. Visuma Valdības galvenajā mītnē (Ap. d. 1:9-11; Ebr. 1:3; 8:1; 10:12; Atkl. 3:21).

Viņš ir līdzības "dižciltīgais", kas devās uz Dieva Troni — "tālo zemi" —, lai tiktu kronēts par ķēniņu Ķēniņu pār visām tautām un tad atgrieztos uz zemes (Lūkas 19:12-27).

Atkal — viņš ir debesīs līdz "visu lietu atjaunošanas laikiem" (Ap. d. 3:19-21). Atjaunošana nozīmē atgriešanu iepriekšējā stāvoklī. Šajā gadījumā — Dieva valdības atjaunošanu uz zemes un tādējādi pasaules miera un utopisku apstākļu atjaunošanu.

Tagadējais pasaules satricinājums, pieaugošie kari un strīdi sasniegs kulmināciju tik lielās pasaules nelaimēs, ka, ja Dievs neiejauktos, neviena cilvēka miesa netiktu izglābta dzīva (Mat. 24:22). Pašā kulminācijā, kad aizkavēšanās nozīmētu visas dzīvības iznīcināšanu no šīs planētas, Jēzus Kristus atgriezīsies. Šoreiz viņš nāk kā dievišķs Dievs. Viņš nāk visā visumu valdošā Radītāja spēkā un godībā. (Mat. 24:30; 25:31.) Viņš nāk kā "ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs" (Atkl. 19:16), lai nodibinātu pasaules supervaldību un valdītu pār visām tautām "ar dzelzs zizli" (Atkl. 19:15; 12:5) …

Vai Kristus būs nevēlams?

Bet vai cilvēce gavilēs priekā un sagaidīs viņu neprātīgā sajūsmā un entuziasmā — vai to darīs kaut vai tradicionālās kristietības baznīcas?

Nedarīs! Viņi ticēs — jo sātana viltus kalpotāji (II Kor. 11:13-15) tos ir pievīluši — ka viņš ir antikrists. Baznīcas un tautas dusmosies par viņa atnākšanu (Atkl. 11:15 kopā ar 11:18), un militārie spēki patiešām mēģinās ar viņu cīnīties, lai viņu iznīcinātu (Atkl. 17:14)!

Tautas būs iesaistītas nākamā Trešā pasaules kara kulminācijas kaujā, ar fronti pie Jeruzālemes (Cak. 14:1-2), un tad Kristus atgriezīsies. Pārdabiskā spēkā viņš "karos pret tām tautām", kas karo pret viņu (3. pants). Viņš tās pilnībā sakaus (Atkl. 17:14)! "Viņa kājas tajā dienā stāvēs uz Eļļas kalna", ļoti neliela attālumā uz austrumiem no Jeruzālemes (Cak. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Bībele pasludina, ka Jēzus atgriezīsies un ka viņš uzvarēs, tomēr daudzi cīnīsies pret viņu viņa atgriešanās brīdī (Atklāsmes 19:19). Daudzi apgalvos (balstoties uz Bībeles pravietojumu pārpratumu, bet daļēji arī viltus praviešu un mistiķu dēļ), ka atgriežošais Jēzus ir pēdējais antikrists!

Sekojošais arī ir no Herberta Ārmstronga:

> Patiesa reliģija — Dieva patiesība, ko spēcina Svētā Gara sniegtā Dieva mīlestība...NEIZSAKĀMS PRIEKS pazīt Dievu un Jēzu Kristu — pazīt PATIESĪBU — un Dieva dievišķās MĪLESTĪBAS siltumu! ...
>
> Dieva patiesās Draudzes mācības vienkārši ir "dzīvot no ikviena vārda", kas nāk no Svētās Bībeles ...
>
> Cilvēki novērsīsies no "ņemšanas" ceļa uz "došanas" ceļu — Dieva mīlestības ceļu.
>
> JAUNA CIVILIZĀCIJA tagad pārņems zemi! (turpat)

JAUNĀ CIVILIZĀCIJA ir Dieva Valstība. Pasludināšana, ka nāks šī jaunā civilizācija un ka tā balstīsies uz mīlestību, ir liela daļa no tā, par ko ir patiesais valstības evaņģēlijs, ko mācīja Jēzus un viņa sekotāji. Tas ir tas, ko mēs Continuing Church of God sludinām.

Herberts Ārmstrongs saprata, ka Jēzus mācīja, ka cilvēku sabiedrība, pat tad, kad tā domā, ka vēlas paklausīt, ir noraidījusi 'došanas' dzīvesveidu, mīlestības ceļu. Šķiet, ka gandrīz neviens pareizi neaptver to, ko Jēzus mācīja.

Pestīšana caur Jēzu ir daļa no Evaņģēlija

Daži, kas ir lasījuši tik tālu, droši vien brīnās par Jēzus nāves lomu pestīšanā. Jā, viņa nāve ir daļa no evaņģēlija, par ko rakstīja gan Jaunā Derība, gan Herberts V. Ārmstrongs.

Jaunā Derība rāda, ka evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Jēzu:

> [16] Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, vispirms jūdam un arī grieķim (Romiešiem 1:16).
>
> [4] Tad tie, kas bija izklīdināti, gāja visur, sludinādami vārdu. [5] Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. … [12] Bet, kad tie ticēja Filipam, kad viņš sludināja par Dieva valstību un Jēzus Kristus vārdu, tika kristīti gan vīrieši, gan sievietes. … [25] Tad, kad viņi

bija liecinājuši un sludinājuši Kunga vārdu, tie atgriezās Jeruzālemē, sludinādami evaņģēliju daudzos samariešu ciemos. [26] Un Kunga eņģelis runāja uz Filipu … [40] Filips tika atrasts Azotā. Un, ejot cauri, viņš sludināja visās pilsētās, līdz nonāca Cezarejā. (Apustuļu darbi 8:4,5,12,25,26,40)

[18] viņš tiem sludināja Jēzu un augšāmcelšanos. (Apustuļu darbi 17:18)

[30] Tad Pāvils veselus divus gadus dzīvoja savā īrētajā namā un uzņēma visus, kas pie viņa nāca, [31] sludinādams Dieva valstību un mācīdams to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu, ar pilnu drosmi, un neviens viņam neliedza. (Apustuļu darbi 28:30-31)

Ievērojiet, ka sludināšana ietvēra Jēzu UN valstību. Diemžēl pareiza Dieva Valstības evaņģēlija izpratne mēdz trūkt grieķu-romiešu baznīcu mācībās.

Patiesībā, lai palīdzētu mums kļūt par daļu no šīs valstības, Dievs tik ļoti mīlēja cilvēkus, ka sūtīja Jēzu mirt par mums (Jāņa 3:16-17) un arī glābj mūs ar savu žēlastību (Efeziešiem 2:8). Un tā ir daļa no labās vēsts (Apustuļu darbi 20:24).

Valstības evaņģēlijs ir tas, kas pasaulei nepieciešams, bet ...

Strādāt miera labā (Mateja 5:9) un darīt labu ir vērtīgi mērķi (sal. Galatiešiem 6:10). Tomēr daudzi pasaules līderi, tostarp reliģiskie, tic, ka mieru un labklājību nesīs starptautiskā cilvēku sadarbība, nevis Dieva Valstība. Un, lai gan viņiem būs daži laicīgi panākumi, viņi ne tikai negūs sekmes — daži viņu cilvēciskie centieni galu galā novedīs planētu Zemi līdz punktam, kurā dzīvība kļūtu neiespējama, ja Jēzus neatgrieztos, lai nodibinātu savu Valstību (Mateja 24:21-22). Cilvēki, kas labo zemi bez Dieva, ir tukšs un viltus evaņģēlijs (Psalmi 127:1).

Daudzi pasaulē cenšas izveidot pusreliģiozu Babilonijas starptautisku plānu, lai 21. gadsimtā ieviestu jaunu pasaules kārtību. Tas ir kaut kas, ko Continuing Church of God ir nosodījusi kopš savas dibināšanas un plāno turpināt nosodīt. Kopš sātans gandrīz pirms 6000 gadiem pievīla Ievu, un

viņa uzķērās uz viņa evaņģēlija versijas (1. Mozus 3), daudzi cilvēki ir ticējuši, ka viņi zina labāk par Dievu, kas padarīs viņus un pasauli labākus.

Saskaņā ar Bībeli, būs nepieciešama militārā līdera Eiropā (saukta par Ziemeļu ķēniņu, saukta arī par Atklāsmes 13:1-10 zvēru) apvienošanās ar reliģisko līderi (sauktu par viltus pravieti, sauktu arī par pēdējo antikristu un Atklāsmes 13:11-17 divragaino zvēru) no septiņu pakalnu pilsētas (Atklāsmes 17:9,18), lai ieviestu 'Babilonijas' (Atklāsmes 17. un 18. nod.) pasaules kārtību. Lai gan cilvēcei nepieciešama Kristus atgriešanās un viņa valstības nodibināšana, daudzi pasaulē 21. gadsimtā nepievērsīs uzmanību šai vēstij — viņi turpinās ticēt dažādām sātana viltus evaņģēlija versijām. Bet pasaule saņems liecību.

Atcerieties, ka Jēzus mācīja:

> [14] Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals. (Mateja 24:14)

Ievērojiet, ka valstības evaņģēlijs sasniegs pasauli par liecību, un tad nāks gals. Šis "gals" ir "lielo bēdu" sākums.

Tam ir vairāki iemesli.

Viens ir tas, ka Dievs vēlas, lai pasaule dzirdētu patieso evaņģēliju pirms Lielo Bēdu sākuma (kuras, kā rādīts, sākas Mateja 24:21). Tādējādi evaņģēlija vēsts ir liecība un brīdinājums (sal. Ecēhiēla 3; Amosa 3:7). Tas novedīs pie vairāk pagānu atgriešanās (Romiešiem 11:25) un ne-pagānu atgriešanās (Romiešiem 9:27), pirms Jēzus atgriezīsies.

Cits iemesls ir tas, ka vēsts būtība būs pretēja augošās Ziemeļu ķēniņa Zvēra varas uzskatiem, kopā ar Viltus pravieti, pēdējo antikristu. Šie divi būtībā solīs mieru caur cilvēku pūlēm un reliģisku kompromisu, taču tas novedīs pie gala (Mateja 24:14-22) un iznīcības (sal. 1. Tesaloniķiešiem 5:3).

Lai gan Bībele saka, ka jācīnās par sākotnējo patieso ticību (Jūdas 3), ka Dieva vārds ir patiesība (Jāņa 17:17) un ka patiesajiem kristiešiem jābūt atšķirtiem no tiem, kas kompromitējas ar pagānismu (2. Korintiešiem 6:14-17), daudzi apgalvos, ka viņu "evaņģēlijs" (labā vēsts) ietver kompromisu, lai varētu pastāvēt miers un vienotība. Diemžēl patieso Dieva Valstības

evaņģēliju par viltus evaņģēliju uzskatīs daudzi no tiem, kas veicina Zvēra un Viltus pravieša (pēdējā antikrista) ekumēnisko un starpreliģiju darba kārtību.

Ar tiem saistīto zīmju un melu brīnumu dēļ (2. Tesaloniķiešiem 2:9) vairums pasaulē izvēlēsies ticēt meliem (2. Tesaloniķiešiem 2:9-12), nevis evaņģēlija vēstij. Tā kā Romas katoļi, austrumu pareizticīgie, luterāņi un citi nepamatoti nosoda tūkstošgadu Dieva Valstību, daudzi kļūdaini apgalvos, ka vēsts par tūkstošgadu Dieva Valstības evaņģēliju ir viltus evaņģēlijs, kas saistīts ar Zvēru un antikristu.

Pirms Lielo Bēdu sākuma uzticīgie Filadelfijas kristieši (Atklāsmes 3:7-13) sasniegs pasauli (Mateja 24:14), pasludinot tūkstošgadu valstības evaņģēliju un stāstot pasaulei, ko dažādi pasaulīgie līderi (tostarp Zvērs un Viltus pravietis) darīs.

Viņi atbalstīs to, ka pasaulei tiek pastāstīta vēsts, ka Zvērs, Ziemeļu ķēniņa vara, kopā ar Viltus pravieti, pēdējo antikristu, galu galā iznīcinās (kopā ar dažiem saviem sabiedrotajiem) ASV un angliskās tautas — Apvienoto Karalisti, Kanādu, Austrāliju un Jaunzēlandi (Daniēla 11:24,39) — un ka drīz pēc tam viņi iznīcinās arābu/islāma konfederāciju (Daniēla 11:40-43), darbosies kā dēmonu instrumenti (Atklāsmes 16:13-14) un galu galā cīnīsies pret Jēzu Kristu viņa atgriešanās brīdī (Atklāsmes 16:14; 19:19-20). Uzticīgie filadelfieši (Atklāsmes 3:7-13) paziņos, ka drīz nāks tūkstošgadu Dieva valstība.

Tas, visticamāk, radītu lielu mediju uzmanību un veicinātu Mateja 24:14 piepildīšanos. Mēs Continuing Church of God gatavojam literatūru (vairākās valodās), papildinām tīmekļa vietnes un veicam citus soļus, lai sagatavotos ‘īsajam darbam’ (sal. Romiešiem 9:28), kas palīdzēs novest pie Dieva lēmuma, ka Mateja 24:14 ir pietiekami izpildīts kā liecība, lai nāktu gals.

‘Viltus evaņģēliju’ pasludinošie pasaules līderi (visticamāk, kāds ‘jauna’ tipa Eiropas augstākais līderis kopā ar kompromitētu pontifiku, kas apgalvos, ka pārstāv kādu katolicisma formu) šo pasludināšanu neieredzēs — viņi nevēlēsies, lai pasaule uzzinātu, ko viņi patiešām darīs (un sākumā, iespējams, paši tam pat neticēs, sal. Jesajas 10:5-7). Viņi un/vai viņu

atbalstītāji, visticamāk, arī nepatiesi mācīs, ka uzticīgie Filadelfijas kristieši aizstāv ekstrēmistisku mācību (milenārismu) par nākamo antikristu. Jebkuri nosodījumi, ko viņi un/vai viņu sekotāji izteiks uzticīgajiem filadelfiešiem un Continuing Church of God, izraisīs vajāšanas (Daniēla 11:29-35; Atklāsmes 12:13-15). Tas arī novedīs pie gala — Lielo Bēdu sākuma (Mateja 24:21; Daniēla 11:39; sal. Mateja 24:14-15; Daniēla 11:31), kā arī 3½ gadu aizsardzības laika uzticīgajiem Filadelfijas kristiešiem (Atklāsmes 3:10; 12:14-16).

Zvērs un Viltus pravietis mēģinās ar spēku, ekonomisku šantāžu, zīmēm, melu brīnumiem, slepkavībām un citu spiedienu (Atklāsmes 13:10-17; 16:14; Daniēla 7:25; 2. Tesaloniķiešiem 2:9-10) iegūt kontroli. Kristieši jautās:

> [10] "Cik ilgi, ak Kungs, svētais un patiesais, kamēr tu tiesāsi un atriebsi mūsu asinis tiem, kas dzīvo uz zemes?" (Atklāsmes 6:10)

Visos laikos Dieva ļaudis ir brīnījušies un jautājuši: "Cik ilgi vēl, līdz Jēzus atgriezīsies?"

Lai gan mēs nezinām ne dienu, ne stundu, mēs sagaidām, ka Jēzus atgriezīsies (un tūkstošgadu Dieva Valstība tiks nodibināta) 21. gadsimtā, balstoties uz daudziem rakstiem (piem., Mateja 24:4-34; Psalmi 90:4; Hozejas 6:2; Lūkas 21:7-36; Ebrejiem 1:1-2; 4:4,11; 2. Pētera 3:3-8; 1. Tesaloniķiešiem 5:4), un dažas to daļas mēs tagad redzam piepildāmies.

Ja Jēzus neiejauksies, cilvēce būs iznīcinājusi visu dzīvību:

> [21] Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules sākuma līdz šim laikam, nedz arī kādreiz būs. [22] Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, neviena miesa netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas. (Mateja 24:21-22)

> [29] Tūlīt pēc šo dienu bēdām saule aptumšosies, un mēness nedos savu gaismu; zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki tiks satricināti. [30] Tad debesīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad vaimanās visas zemes ciltis, un tās redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess mākoņos ar spēku un lielu godību. [31] Un viņš sūtīs savus eņģeļus ar skaļu bazūnes skaņu, un tie sapulcinās viņa izredzētos

> no četriem vējiem, no viena debesu gala līdz otram. (Mateja 24:29-31)

Dieva Valstība ir tas, kas pasaulei nepieciešams.

Valstības vēstnieki

Kāda ir jūsu loma Valstībā?

Šobrīd, ja esat īsts kristietis, jums jābūt Jēzus un Dieva Valstības vēstniekam. Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pāvils:

> [20] Tad nu mēs esam Kristus vēstnieki, it kā Dievs lūgtos caur mums: mēs jūs lūdzam Kristus vārdā — samierinieties ar Dievu. (2. Korintiešiem 5:20)

> [14] Stāviet tad, apjozuši savus gurnus ar patiesību, apvilkuši taisnības bruņas [15] un apāvuši kājas ar miera evaņģēlija gatavību; [16] pāri visam — ņemot ticības vairogu, ar ko jūs spēsiet dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas. [17] Un ņemiet pestīšanas bruņucepuri un Gara zobenu, kas ir Dieva vārds; [18] vienmēr lūdzot ar visādām lūgšanām un piesaukumiem Garā, būdami nomodā ar visu neatlaidību un lūgšanām par visiem svētajiem — [19] un par mani, lai man tiktu dots vārds, lai es droši atvērtu savu muti darīt zināmu evaņģēlija noslēpumu, [20] kura dēļ es esmu vēstnieks važās; lai es tajā runātu droši, kā man pienākas runāt. (Efeziešiem 6:14-20)

Kas ir vēstnieks? Merriam-Webster sniedz šādu definīciju:

> 1: oficiāls sūtnis; īpaši: augstākā ranga diplomātisks pārstāvis, kas akreditēts pie ārvalsts valdības vai valdnieka kā savas valdības vai valdnieka pastāvīgais pārstāvis vai iecelts īpašam un bieži pagaidu diplomātiskam uzdevumam
>
> 2 a: pilnvarots pārstāvis vai sūtnis

Ja jūs esat īsts kristietis, jūs esat oficiāls sūtnis — Kristum! Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pēteris:

> [9] Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīga priesterība, svēta tauta, viņa paša īpaši ļaudis, lai jūs pasludinātu tā slavu, kas jūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā; [10] kas kādreiz nebijāt tauta, bet tagad esat Dieva tauta, kas nebijāt saņēmuši žēlastību, bet tagad esat žēlastību saņēmuši. (1. Pētera 2:9-10)

Kā kristiešiem mums jābūt daļai no svētas tautas.

Kura tauta tagad ir svēta?

Nu, noteikti neviena no šīs pasaules valstībām — bet tās galu galā būs daļa no Kristus Valstības (Atklāsmes 11:15). Tā ir Dieva tauta, viņa Valstība, kas ir svēta.

Kā vēstnieki mēs parasti neiesaistāmies šīs pasaules tautu tiešajā politikā. Bet mums jādzīvo Dieva dzīvesveids jau tagad (skat. arī bezmaksas e-grāmatu, kas pieejama www.ccog.org, ar nosaukumu: *Christians: Ambassadors for the Kingdom of God, Biblical instructions on living as a Christian*). Dzīvojot Dieva dzīvesveidu tagad, mēs labāk apgūstam, kāpēc Dieva ceļi ir vislabākie, lai viņa valstībā mēs varētu būt ķēniņi un priesteri un valdīt ar Kristu uz zemes:

> [5] Tam, kas mūs mīlējis un mūs mazgājis no mūsu grēkiem savās asinīs, [6] un darījis mūs par ķēniņiem un priesteriem savam Dievam un Tēvam — viņam lai gods un vara mūžīgi mūžam. Āmen. (Atklāsmes 1:5-6)

> [10] Un darījis mūs par ķēniņiem un priesteriem mūsu Dievam; un mēs valdīsim pār zemi. (Atklāsmes 5:10)

Viens no ķēniņu un priesteru kļūšanas nākotnes aspektiem būs mācīt tos, kas tolaik būs mirstīgi, staigāt Dieva ceļos:

> [19] Jo tauta dzīvos Ciānā, Jeruzālemē; tu vairs neraudāsi. Viņš tev būs ļoti žēlīgs pēc tava saucienā skaņas; kad viņš to dzirdēs, viņš tev atbildēs. [20] Un, lai gan Tas Kungs tev dod ciešanu maizi un bēdu ūdeni, tomēr tavi skolotāji vairs netiks nostumti kaktā, bet tavas acis redzēs tavus skolotājus. [21] Tavas ausis dzirdēs vārdu aiz tevis,

> sakot: “Šis ir ceļš, staigā pa to”, kad vien tu grieztos pa labi vai kad vien tu grieztos pa kreisi. (Jesajas 30:19-21)

Lai gan tas ir pravietojums par tūkstošgadu valstību, šajā laikmetā kristiešiem jābūt gataviem mācīt:

> [12] … jums šai laikā jau vajadzētu būt skolotājiem, (Ebrejiem 5:12)

> [15] Bet svētījiet Kungu Dievu savās sirdīs: un esiet vienmēr gatavi atbildēt ikvienam, kas jums jautā par cerību, kas jūsos ir, ar lēnprātību un bijību: (1. Pētera 3:15, KJV)

Bībele rāda, ka daudzi no uzticīgākajiem kristiešiem tieši pirms Lielo Bēdu sākuma pamācīs daudzus:

> [33] Un tie no tautas, kas ir sapratīgi, pamācīs daudzus (Daniēla 11:33;)

Tātad mācīšanās un augšana žēlastībā un atziņā (2. Pētera 3:18) ir kaut kas, kas mums jādara jau tagad. Jēzus sacīja: “jūs būsiet mani liecinieki Jeruzālemē un visā Jūdejā un Samarijā un līdz pat zemes galam” (Apustuļu darbi 1:8). Daļa no jūsu lomas Dieva Valstībā ir spēt mācīt.

Un uzticīgākajiem Filadelfijas kristiešiem (Atklāsmes 3:7-13) tas ietvers arī svarīgās evaņģēlija liecības atbalstīšanu pirms tūkstošgadu Dieva valstības sākuma (sal. Mateja 24:14).

Pēc Dieva Valstības nodibināšanas Dieva ļaudis tiks izmantoti, lai palīdzētu atjaunot bojāto planētu:

> [12] Tie, kas no jums nāk, uzcels senos izpostītos nostūrus; jūs atjaunosiet daudzu paaudžu pamatus; un tevi sauks par Plaisas Aizbērēju, Ielu Atjaunotāju, kur dzīvot. (Jesajas 58:12)

Tādējādi Dieva ļaudis, kas šajā laikmetā dzīvoja pēc Dieva ceļa, atvieglos cilvēkiem dzīvi pilsētās (un citur) šajā atjaunošanas laikā tūkstošgadē.

Pasaule patiešām būs labāka vieta. Mums jābūt Kristus vēstniekiem jau tagad, lai mēs varētu kalpot arī viņa Valstībā.

Patiesā evaņģēlija vēsts pārveido

Jēzus sacīja: “Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiesi esat mani mācekļi. 32 Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus” (Jāņa 8:31-32). Patiesības pazīšana par Dieva Valstības evaņģēliju atbrīvo mūs no ieslodzījuma šīs pasaules viltus cerībās. Mēs varam droši atbalstīt plānu, kas darbojas — Dieva plānu! Sātans ir pievīlis visu pasauli (Atklāsmes 12:9), un Dieva Valstība ir īstais risinājums. Mums jāstāv par patiesību un jāaizstāv tā (sal. Jāņa 18:37).

Evaņģēlija vēsts ir vairāk nekā tikai par personīgo pestīšanu. Labajai vēstij par Dieva Valstību jāpārveido cilvēks šajā laikmetā:

> [2] Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodami savu prātu, lai jūs varētu pārbaudīt, kas ir Dieva labais, patīkamais un pilnīgais prāts. (Romiešiem 12:2)

Patiesie kristieši tiek pārveidoti, lai kalpotu Dievam un citiem:

> [22] Kalpi, paklausiet visās lietās saviem kungiem pēc miesas, ne acu kalpošanā kā cilvēku patikas meklētāji, bet sirds vientiesībā, bīdamies Dieva. [23] Un visu, ko jūs darāt, dariet no sirds, kā Kungam un ne cilvēkiem, [24] zinādami, ka no Kunga jūs saņemsiet mantojuma atalgojumu; jo jūs kalpojat Kungam Kristum. (Kolosiešiem 3:22-24)
>
> [28] Tāpēc, saņemdami valstību, kas nav satricināma, turēsimies pie žēlastības, ar ko mēs varam Dievam kalpot patīkami ar godbijību un dievbijīgu bijību. (Ebrejiem 12:28)

Patiesie kristieši dzīvo citādi nekā pasaule. Mēs pieņemam Dieva standartus pāri pasaules standartiem par to, kas ir pareizi un nepareizi. Taisnie dzīvo no ticības (Ebrejiem 10:38), jo ir vajadzīga ticība, lai šajā laikmetā dzīvotu pēc Dieva ceļa. Kristieši tika uzskatīti par tik atšķirīgiem no pasaules, kurā viņi dzīvoja, ka viņu dzīvesveids Jaunajā Derībā tika dēvēts par “Ceļu” (Apustuļu darbi 9:2; 19:9; 24:14,22). Pasaule dzīvo savtīgi, pievilta sātana ietekmē, tajā, ko sauc par “Kaina ceļu” (Jūdas 11).

Dieva Valstības evaņģēlijs ir vēsts par taisnību, prieku un mieru (Romiešiem 14:17). Pravietiskais vārds, pareizi saprasts, ir mierinošs (sal. 1. Korintiešiem 14:3; 1. Tesaloniķiešiem 4:18), īpaši tad, kad mēs vērojam pasauli sabrūkam (sal. Lūkas 21:8-36). Patiesais kristiešu dzīvesveids ved uz garīgu pārpilnību un fiziskām svētībām (Marka 10:29-30). Tas ir daļa no iemesla, kāpēc tie, kas to dzīvo, saprot, ka pasaulei nepieciešama Dieva Valstība. Kristieši ir Dieva Valstības vēstnieki.

Kristieši liek savu cerību uz garīgo, nevis fizisko, lai gan mēs dzīvojam fiziskā pasaulē (Romiešiem 8:5-8). Mums ir "evaņģēlija cerība" (Kolosiešiem 1:23). Tas ir kaut kas, ko agrīnie kristieši saprata, bet ko daudzi, kas mūsdienās apliecina Jēzu, patiesi neaptver.

6. Grieķu-romiešu baznīcas māca, ka Valstība ir svarīga, bet...

Grieķu-romiešu baznīcas uzskata, ka tās māca Dieva Valstības aspektus, taču tām ir grūtības patiesi saprast, kas tā īsti ir. Piemēram, The Catholic Encyclopedia māca šo par valstību:

> Kristus … Katrā viņa mācības posmā šīs valstības atnākšana, tās dažādie aspekti, tās precīzā nozīme, veids, kā to sasniegt, veido viņa runu pamatu, tik lielā mērā, ka viņa runu sauc par "valstības evaņģēliju"...tie sāka runāt par Baznīcu kā par "Dieva valstību"; sal. Kol., I, 13; I Tes., ii, 12; Apok., I, 6, 9; v, 10, utt. ...tas nozīmē Baznīcu kā šo Dievišķo institūciju … (Pope H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, VIII sējums. 1910)

Lai gan iepriekšminētais norādīja uz "Kol., I, 13; I Tes., ii, 12; Apok., I, 6, 9; v, 10", ja jūs tos uzmeklēsiet, jūs konstatēsiet, ka neviens no šiem pantiem neko nesaka par to, ka Baznīca būtu Dieva Valstība. Tie māca, ka ticīgie būs daļa no Dieva Valstības vai ka tā ir Jēzus valstība. Bībele brīdina, ka daudzi mainīs evaņģēliju vai pievērsīsies citam, nepatiesam (Galatiešiem 1:3-9). Diemžēl dažādi cilvēki to ir izdarījuši.

Jēzus mācīja: "Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva kā vien caur mani" (Jāņa 14:6). Pēteris mācīja: "Nav pestīšanas nevienā citā, jo nav neviena cita vārda zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemts tikt izglābtiem" (Apustuļu darbi 4:12). Pēteris pateica jūdiem, ka visiem jābūt ticībai atgriezties no grēkiem un pieņemt Jēzu, lai tiktu izglābti (Apustuļu darbi 2:38).

Pretstatā tam nelaiķis pāvests Francisks ir mācījis, ka ateisti bez Jēzus var tikt izglābti ar labiem darbiem! Viņš arī māca, ka jūdi var tikt izglābti, nepieņemot Jēzu! Turklāt šķiet, ka viņš un daži grieķu-romieši arī uzskata, ka nebībeliska 'Marijas' versija ir evaņģēlija atslēga, kā arī ekumēniskās un starpreliģiju vienotības atslēga. Diemžēl viņi un citi nesaprot NE Jēzus nozīmi, NE patieso Dieva Valstības Evaņģēliju. Daudzi veicina viltus evaņģēlijus.

Daudzi vēlas staigāt pēc redzēšanas un likt ticību pasaulē. Jaunā Derība māca, ka kristiešiem jāraugās augšup:

> [2] Domājiet par to, kas augšā, ne par to, kas virs zemes. (Kolosiešiem 3:2)

> [7] Jo mēs staigājam ticībā, ne redzēšanā. (2. Korintiešiem 5:7)

Tomēr pāvests Pijs XI būtībā mācīja staigāt pēc viņa redzējuma par viņa baznīcu:

> ... katoļu Baznīca ... ir Kristus valstība virs zemes. (Pija enciklika Quas Primas).

Vietne CatholicBible101 apgalvo: "Dieva valstību uz zemes nodibināja Jēzus Kristus 33. gadā p.m.ē. savas Baznīcas veidolā, kuru vadīja Pēteris...katoļu Baznīcu." Tomēr tūkstošgadu Dieva Valstība nav šeit, nedz arī tā ir Romas Baznīca. Kad tā nāks, tā būs uz zemes. Lai gan patiesajai Dieva Draudzei ir "valstības atslēgas" (Mateja 16:19), tie, kas apgalvo, ka baznīca ir Dieva valstība, "ir atņēmuši atziņas atslēgu" (Lūkas 11:52).

Romas Baznīca tik stingri māca pret drīz nākamo zemes tūkstošgadu Dieva Valstību, ka tā būtībā ir vienīgā "antikrista mācība", kas uzskaitīta oficiālajā Katoļu Baznīcas katehismā:

> **676 Antikrista maldināšana jau sāk iezīmēties pasaulē ikreiz, kad tiek izteikta pretenzija vēstures ietvaros īstenot to mesiānisko cerību, ko var īstenot tikai ārpus vēstures ar eshatoloģiskās tiesas starpniecību. Baznīca ir noraidījusi pat modificētas šī nākamās valstības viltojuma formas ar nosaukumu milenārisms … (Catechism of the Catholic Church. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, 194. lpp.)**

Diemžēl tiem, kas piekrīt šai nostājai, galu galā būs lielas problēmas ar Dieva Valstības Evaņģēlija pasludināšanu. Daži spers briesmīgus soļus pret tiem, kas to pasludina (Daniēla 7:25; 11:30-36). Bet, jūs varētu domāt, vai visi, kas apliecina Jēzu par Kungu, nebūs valstībā? Nē, nebūs. Ievērojiet, ko sacīja Jēzus:

> [21] “Ne ikviens, kas man saka: 'Kungs, Kungs', ieies debesu valstībā, bet tas, kas dara mana debesu Tēva prātu. [22] Daudzi man sacīs tajā dienā: 'Kungs, Kungs, vai mēs neesam pravietojuši tavā vārdā, izdzinuši dēmonus tavā vārdā un darījuši daudzus brīnumus tavā vārdā?' [23] Un tad es tiem pasludināšu: 'Es jūs nekad neesmu pazinis; ejiet prom no manis, jūs, kas darāt netaisnību!' (Mateja 7:21-23)

Apustulis Pāvils atzīmēja, ka “netaisnības noslēpums” viņa laikā “jau darbojas” (2. Tesaloniķiešiem 2:7). Šī netaisnība ir saistīta arī ar to, no kā Bībele brīdina pēdējos laikos un ko sauc par “Noslēpumu, Lielo Babilonu” (Atklāsmes 17:3-5).

“Netaisnības noslēpums” ir saistīts ar kristietību apliecinošiem cilvēkiem, kas uzskata, ka viņiem nav jācenšas turēt Dieva Desmit baušļu likumu utt., un/vai ka tam ir tik daudz pieņemamu izņēmumu, un/vai ka ir pieņemamas grēku nožēlas formas par Dieva likuma laušanu; tā ka, lai gan viņi domā, ka viņiem ir Dieva likuma forma, viņi netur tādu kristietības formu, ko Jēzus vai viņa apustuļi atzītu par likumīgu.

Daudzi, kas apgalvo, ka ir kristieši, ir kā farizeji, kas pārkāpa Dieva baušļus, bet apgalvoja, ka viņu tradīcijas to padara pieņemamu — Jēzus nosodīja šo pieeju (Mateja 15:3-9)! Arī Jesaja brīdināja, ka cilvēki, kas apgalvos, ka pieder Dievam, sacelsies pret viņa likumu (Jesajas 30:9). Diemžēl šo nelikumīgo sacelšanos mēs redzam līdz pat šai dienai.

Cits “noslēpums”, šķiet, ir tas, ka Romas Baznīca, šķiet, tic, ka tās kareivīgā ekumēniskā un starpreliģiju darba kārtība novedīs pie miera un nebībeliskas Dieva Valstības versijas uz zemes. Raksti brīdina par nākamo ekumēnisko vienotību, un tie māca, ka tā dažus gadus būs veiksmīga (piezīme: parādīts New Jerusalem Bible tulkojums, Romas katoļu apstiprināts tulkojums):

> [4] Viņi krita pie zemes pūķa priekšā, jo tas bija devis zvēram savu varu; un tie krita pie zemes zvēra priekšā, sacīdami: 'Kas var salīdzināties ar zvēru? Kas var pret to karot?' [5] Zvēram tika ļauts izteikt savas lielības un zaimus un darboties četrdesmit divus mēnešus; [6] un tas izteica savus zaimus pret Dievu, pret viņa vārdu,

viņa debesu Telti un visiem, kas tur patveras. [7] Tam tika ļauts karot pret svētajiem un tos uzvarēt, un tam tika dota vara pār katru cilti, tautu, valodu un nāciju; [8] un visi pasaules ļaudis to pielūgs, tas ir, visi, kuru vārds kopš pasaules radīšanas nav ierakstīts upurētā Jēra dzīvības grāmatā. [9] Kam ausis dzirdēt, lai klausās: [10] Kam lemta gūstniecība, tas ies gūstniecībā; kam lemta nāve no zobena, tas mirs no zobena. Tāpēc svētajiem jābūt izturībai un ticībai. (Atklāsmes 13:4-10, NJB)

Bībele brīdina par gala laika Babilonas vienotību:

[1] Viens no septiņiem eņģeļiem, kam bija septiņi kausi, nāca runāt ar mani un sacīja: 'Nāc šurp, un es tev parādīšu sodu lielajai maukai, kas sēž tronī pie bagātīgiem ūdeņiem, [2] ar kuru visi zemes ķēniņi ir netiklojuši un kas ir piedzirdījusi visus pasaules iedzīvotājus ar savas netiklības vīnu.' [3] Viņš mani garā aizveda tuksnesī, un tur es redzēju sievu, kas jāja uz sarkana zvēra, kam bija septiņas galvas un desmit ragi un kas viss bija apklāts ar zaimojošiem tituliem. [4] Sieva bija tērpta purpurā un sarkanā un mirdzēja ar zeltu, dārgakmeņiem un pērlēm, un viņa turēja zelta vīna kausu, pildītu ar viņas netiklības pretīgajiem netīrumiem; [5] uz viņas pieres bija rakstīts vārds, noslēpumains vārds: 'Lielā Babilona, visu mauku un visu zemes netīro darbu māte.' [6] Es redzēju, ka viņa bija piedzērusies — piedzērusies ar svēto asinīm un Jēzus mocekļu asinīm; un, viņu ieraugot, es biju pilnīgi apstulbis. (Atklāsmes 17:1-6, NJB)

[9] 'Šeit vajadzīga gudrība. Septiņas galvas ir septiņi pakalni, uz kuriem sieva sēž . . . [18] Sieva, ko tu redzēji, ir lielā pilsēta, kurai ir vara pār visiem zemes valdniekiem.' (Atklāsmes 17:9,18, NJB)

[1] Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm ar lielu viņam doto varu; zeme atmirdzēja viņa godībā. [2] Pilnā balsī viņš kliedza: 'Babilona ir kritusi, Lielā Babilona ir kritusi un kļuvusi par velnu mājvietu un par mājokli katram nešķīstam garam un netīram, riebīgam putnam. [3] Visas tautas ir dziļi dzērušas viņas netiklības vīnu; ikviens zemes ķēniņš ir ar viņu netiklojis, un ikviens tirgotājs kļuvis bagāts no viņas izlaidības.' [4] Cita balss runāja no debesīm; es dzirdēju to sakām: 'Izejiet, mana tauta, projām no viņas, lai jūs

nebūtu līdzdalīgi viņas noziegumos un lai jums nebūtu jānes tās pašas mocības. [5] Viņas grēki ir sasnieguši debesis, un Dievs ir atcerējies viņas noziegumus: dariet viņai tā, kā viņa darījusi citiem. [6] Viņai jāsamaksā divkārt tik, cik viņa prasīja. Viņai jādabū divkārt stiprāks kauss no viņas pašas maisījuma. [7] Katra viņas greznība un orģija jāatlīdzina ar spīdzināšanu vai mokām. Es sēžu tronī kā ķēniņiene, viņa domā; es neesmu atraitne un nekad nepazīšu sēras. [8] Tāpēc vienā dienā mocības kritīs pār viņu: slimība, sēras un bads. Viņa tiks nodedzināta līdz pamatiem. Kungs Dievs, kas viņu notiesājis, ir varens.' [9] 'Par viņu sēros un raudās zemes ķēniņi, kas ar viņu netiklojuši un rīkojuši orģijas. Tie redz dūmus, kad viņa deg, (Atklāsmes 18:1-9, NJB)

Cakarijas grāmatā Bībele brīdina par nākamo Babilonu un rāda, ka īsta vienotība nenotiks, kamēr Jēzus neatgriezīsies:

[10] Uzmanieties! Uzmanieties! Bēdziet no ziemeļu zemes — saka Jahve — jo es jūs esmu izklīdinājis četros debess vējos — saka Jahve. [11] Uzmanieties! Glābieties, Ciāna, tu, kas tagad dzīvo pie Babilonas meitas!

[12] Jo tā saka Jahve Cebaots, kopš Godība uzdeva

man attiecībā uz tautām, kas jūs aplaupīja: 'Kas jūs aiztiek, aiztiek manas acs ābolu. [13] Redzi, es pacelšu roku pār tām, un tās aplaupīs tie, kurus tās bija paverdzinājušas.' Tad jūs zināsiet, ka Jahve Cebaots mani ir sūtījis! [14] Dziedi, priecājies, Ciānas meita, jo tagad es nāku dzīvot jūsu vidū — saka Jahve! [15] Un tajā dienā daudzas tautas pievērsīsies Jahvem. Jā, tās kļūs par viņa tautu, un tās dzīvos jūsu vidū. Tad jūs zināsiet, ka Jahve Cebaots mani ir sūtījis pie jums! [16] Jahve iemantos Jūdu, savu daļu Svētajā Zemē, un atkal izvēlēsies Jeruzālemi. (Cakarijas 2:10-16, NJB; ņemiet vērā, ka KJV/NKJV versijās šie panti ir uzskaitīti kā Cakarijas 2:6-12)

Lai gan sadarbība atsevišķos jautājumos var būt laba, Bībele nepārprotami nosoda tos ekumēniskās un starpreliģiju kustību aspektus, ko veicina ANO, Vatikāns, daudzi protestanti un austrumu pareizticīgo līderi, un tos nevajadzētu atbalstīt. Jēzus brīdināja par tiem, kas apgalvos, ka viņam seko,

un kas “daudzus pievils” (Mateja 24:4-5). Daudz kas ekumēnismā ir saistīts ar Atklāsmes 6:1-2 pirmā zīmoga atvēršanu, ko pazīst arī kā Atklāsmes “balto jātnieku” (kas NAV Jēzus) un Atklāsmes 17. nodaļas netikli.

Tāpat kā Cakarija, arī apustulis Pāvils mācīja, ka patiesa ticības vienotība nenotiks, kamēr Jēzus neatgriezīsies:

> [13] līdz mēs visi sasniegsim vienotību ticībā un Dieva Dēla atziņā un izveidosim pilnīgu Cilvēku, pilnībā nobriedušu ar paša Kristus pilnību. (Efeziešiem 4:13, NJB)

Tie, kas tic, ka šī vienotība nāk pirms Jēzus atgriešanās, maldās. Patiesībā, kad Jēzus atgriezīsies, viņam nāksies iznīcināt to tautu vienotību, kas pulcēsies pret viņu:

> [11:15] Tad septītais eņģelis pūta savu bazūni, un debesīs bija dzirdamas balsis saucam: 'Pasaules valstība ir kļuvusi par mūsu Kunga un viņa Kristus valstību, un viņš valdīs mūžīgi mūžam.' [16] Divdesmit četri vecajie, kas sēž troņos Dieva priekšā, krita pie zemes un skāra zemi ar savām pierēm, pielūgdami Dievu [17] ar šiem vārdiem: 'Mēs tev pateicamies, Visvarenais Kungs Dievs, kas ir un kas bija, ka tu esi pieņēmis savu lielo varu un sācis savu valdīšanu. [18] Tautas bija sacēlušās, un tagad ir pienācis laiks tavai atmaksai un tam, lai mirušie tiktu tiesāti un lai taviem kalpiem praviešiem, svētajiem un tiem, kas bīstas tavu vārdu, maziem un lieliem, tiktu atalgots. Ir pienācis laiks iznīcināt tos, kas iznīcina zemi.' (Atklāsmes 11:15-18, NJB)
>
> [19:6] Un es dzirdēju kaut ko līdzīgu milzīga pūļa balsīm, kā okeāna šalkas vai kā vareni pērkona dārdi, atbildam: 'Alelujā! Ir sākusies mūsu Visvarenā Kunga Dieva valdīšana; . . . [19] Tad es redzēju zvēru un visus zemes ķēniņus un viņu karapulkus sapulcinātus, lai cīnītos pret Jātnieku un viņa karaspēku. [20] Bet zvērs tika saņemts gūstā kopā ar viltus pravieti, kas zvēra vārdā bija darījis brīnumus un ar tiem pievīlis tos, kas bija pieņēmuši zvēra zīmes iededzināšanu, un tos, kas bija pielūguši viņa statuju. Šie divi tika dzīvi iemesti degoša sēra uguns ezerā. [21] Visi pārējie tika nogalināti ar Jātnieka zobenu, kas nāca no viņa mutes, un visi putni pieēdās ar to miesu . . . [20:4]

> Tad es redzēju troņus, kur tie apsēdās, un tiem tika piešķirta vara tiesāt. Es redzēju to dvēseles, kam bija nocirstas galvas par to, ka tie liecināja par Jēzu un sludināja Dieva vārdu, un tos, kas atteicās pielūgt zvēru vai viņa statuju un negribēja pieņemt zīmi uz savām pierēm vai rokām; tie atdzīvojās un valdīja ar Kristu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Ievērojiet, ka Jēzum nāksies iznīcināt pasaules karapulkus, kas apvienojušies pret viņu. Tad viņš un pirmās augšāmcelšanās svētie valdīs. Tieši tad būs īsta ticības vienotība. Diemžēl daudzi klausīsies viltus kalpotājos, kas šķiet labi, bet nav, kā brīdināja apustulis Pāvils (2. Korintiešiem 11:14-15). Ja vairāk cilvēku patiesi saprastu Bībeli un Dieva Valstības evaņģēliju, mazāk cilvēku cīnītos pret Jēzu viņa atgriešanās brīdī.

7. Kāpēc Dieva Valstība?

Lai gan cilvēkiem patīk domāt, ka mēs esam tik gudri, mūsu izpratnei ir robežas, tomēr Dieva "saprašana ir bezgalīga" (Psalmi 147:5).

Tāpēc būs vajadzīga Dieva iejaukšanās, lai salabotu šo planētu.

Lai gan daudzi tic Dievam, lielākā daļa cilvēku nav gatavi darīt to, ko viņš saka, un dzīvot tā, kā viņš patiesi norāda. Ievērojiet sekojošo:

> [8] Viņš tev ir sacījis, cilvēk, kas ir labs; un ko Tas Kungs no tevis prasa, ja ne to, lai tu darītu taisnību, mīlētu žēlastību un pazemīgi staigātu ar savu Dievu? (Mihas 6:8)

Pazemīgi staigāt ar Dievu nav tas, ko cilvēce patiesi būtu bijusi gatava darīt. Kopš Ādama un Ievas laikiem (1. Mozus 3:1-6) cilvēki ir izvēlējušies paļauties uz sevi un savām prioritātēm, nevis uz Dieva prioritātēm, neraugoties uz viņa baušļiem (2. Mozus 20:3-17).

Salamana Pamācību grāmata māca:

> [5] Paļaujies uz To Kungu no visas savas sirds un nepaļaujies uz savu paša saprašanu; [6] visos savos ceļos atzīsti viņu, un viņš darīs līdzenas tavas takas. [7] Neesi gudrs savās acīs; bīsties To Kungu un novērsies no ļauna. (Salamana Pamācības 3:5-7)

Tomēr vairums cilvēku patiesi nepaļausies uz Dievu no visas sirds un negaidīs, lai viņš vada viņu soļus. Daudzi saka, ka darīs to, ko Dievs vēlas, bet to nedara. Cilvēci ir pievīlis sātans (Atklāsmes 12:9), un tā ir uzķērusies uz pasaules kārībām un 'dzīves lepnību' (1. Jāņa 2:16).

Tāpēc daudzi ir izdomājuši savas reliģiskās tradīcijas un laicīgās valdības, jo domā, ka zina vislabāk. Tomēr viņi nezina (sal. Jeremijas 10:23), nedz arī vairums patiesi nožēlos grēkus.

Tāpēc cilvēcei nepieciešama Dieva Valstība (sal. Mateja 24:21-22).

Apsveriet svētību runas

Viena no pazīstamākajām Jēzus izteikumu sērijām bija svētību runas, ko viņš teica savā *Kalna spredi̇ķī*.

Ievērojiet daļu no tā, ko viņš sacīja:

> [3] "Svētīgi garā nabagie, jo tiem pieder debesu valstība. [4] Svētīgi tie, kas sēro, jo tie tiks iepriecināti. [5] Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi. [6] Svētīgi tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti. [7] Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie iegūs žēlastību. [8] Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu. [9] Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. [10] Svētīgi tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo tiem pieder debesu valstība. (Mateja 5:3-10)

Tieši Dieva Valstībā (sal. Marka 4:30-31), ko Matejs bieži dēvē par debesu Valstību (sal. Mateja 13:31), šie svētītie apsolījumi piepildīsies. Tieši Dieva Valstībā piepildīsies apsolījums, ka lēnprātīgie iemantos zemi un šķīstie redzēs Dievu. Gaidiet labo vēsti par svētībām Dieva Valstībā!

Dieva ceļi ir pareizi

Patiesība ir tāda, ka Dievs ir mīlestība (1. Jāņa 4:8,16) un Dievs NAV savtīgs. Dieva likumi parāda mīlestību pret Dievu un mīlestību pret savu tuvāko (Marka 12:29-31; Jēkaba 2:8-11). Pasaules ceļi ir savtīgi un beidzas nāvē (Romiešiem 8:6).

Ievērojiet, ka Bībele rāda, ka īsti kristieši ievēro baušļus:

> [1] Ikviens, kas tic, ka Jēzus ir Kristus, ir no Dieva dzimis, un ikviens, kas mīl to, kas dzemdinājis, mīl arī to, kas no viņa dzimis. [2] No tā mēs zinām, ka mīlam Dieva bērnus, kad mīlam Dievu un turam viņa baušļus. [3] Jo šī ir Dieva mīlestība, ka mēs turam viņa baušļus. Un viņa baušļi nav grūti. (1. Jāņa 5:1-3)

Visi Dieva "baušļi ir taisnība" (Psalmi 119:172). Viņa ceļi ir šķīsti (Titam 1:15). Diemžēl daudzi ir pieņēmuši dažādas "netaisnības" formas un neapzinās, ka Jēzus NENĀCA atcelt bauslību vai praviešus, bet gan tos piepildīt (Mateja 5:17), izskaidrojot to patieso nozīmi un paplašinot tos pāri tam, ko daudzi domāja (piem., Mateja 5:21-28). Jēzus mācīja, ka "kas tos

darīs un mācīs, tas tiks saukts liels debesu valstībā" (Mateja 5:19) (jēdzieni 'Dieva Valstība' un 'debesu valstība' ir savstarpēji aizvietojami).

Bībele māca, ka ticība bez darbiem ir mirusi (Jēkaba 2:17). Daudzi apgalvo, ka seko Jēzum, taču patiesi neticēs viņa mācībām (Mateja 7:21-23) un neatdarinās viņu tā, kā vajadzētu (sal. 1. Korintiešiem 11:1). "Grēks ir bauslības pārkāpšana" (1. Jāņa 3:4, KJV), un visi ir grēkojuši (Romiešiem 3:23). Tomēr Bībele rāda, ka žēlastība triumfēs pār tiesu (Jēkaba 2:13), jo Dievam patiesi ir plāns visiem (sal. Lūkas 3:6).

Cilvēku risinājumi, atrauti no Dieva ceļiem, nedarbosies. Tūkstošgadu valstībā Jēzus valdīs ar "dzelzs zizli" (Atklāsmes 19:15), un labais uzvarēs, jo cilvēki dzīvos pēc Dieva ceļa. VISAS pasaules problēmas pastāv tāpēc, ka šīs pasaules sabiedrības atsakās paklausīt Dievam un viņa likumam. Vēsture rāda, ka cilvēce nespēj atrisināt sabiedrības problēmas:

> [6] Jo miesīga prāta būšana ir nāve, bet garīga prāta būšana ir dzīvība un miers. [7] Jo miesīgais prāts ir naidīgs pret Dievu; jo tas nepakļaujas Dieva bauslībai, nedz arī spēj. [8] Tātad tie, kas ir miesā, nevar patikt Dievam. (Romiešiem 8:6-8)

Kristiešiem jākoncentrējas uz garīgo, un pēc grēku nožēlas un kristības viņiem tiek dots Dieva Gars, lai to darītu šajā laikmetā (Romiešiem 8:9), neraugoties uz mūsu personīgajām vājībām:

> [26] Jo paskatieties uz savu aicinājumu, brāļi, ka nav daudz gudru pēc miesas, nav daudz vareno, nav daudz cildeno, kas aicināti. [27] Bet Dievs ir izredzējis, kas pasaulē ģeķīgs, lai apkaunotu gudros, un Dievs ir izredzējis, kas pasaulē vājš, lai apkaunotu to, kas stiprs; [28] un to, kas pasaulē zems un nicināts, Dievs ir izredzējis, un to, kas nav, lai iznīcinātu to, kas ir, [29] lai neviena miesa nelielītos viņa priekšā. [30] Bet no viņa jūs esat Kristū Jēzū, kas mums kļuvis par gudrību no Dieva — un par taisnību, svētdarīšanu un pestīšanu — [31] lai, kā ir rakstīts: "Kas lielās, lai lielās Kungā." (1. Korintiešiem 1:26-31)

Kristiešiem jālielās ar Dieva plānu! Mēs tagad staigājam ticībā (2. Korintiešiem 5:7), raugoties augšup (Kolosiešiem 3:2) ticībā (Ebrejiem 11:6). Mēs tiksim svētīti par Dieva baušļu turēšanu (Atklāsmes 22:14).

Kāpēc Dieva Valstības evaņģēlijs?

Protestanti mēdz uzskatīt, ka, tiklīdz viņi ir pieņēmuši Jēzu par glābēju, viņi ir meklējuši Dieva Valstību. Romas katoļi uzskata, ka tie, kas kristīti, pat kā zīdaiņi, ir iegājuši viņu baznīcā kā valstībā. Romas un austrumu pareizticīgie katoļi mēdz domāt, ka caur sakramentiem utt. viņi meklē Dieva valstību. Lai gan kristiešiem jātop kristītiem, grieķu-romiešu-protestanti mēdz raudzīties uz pasauli, lai atrisinātu cilvēces problēmas. Viņiem mēdz būt zemes orientācija (sal. Romiešiem 8:6-8).

Vispirms meklēt Dieva Valstību (Mateja 6:33) ir jābūt kristiešu mūža mērķim. Mērķim — nevis meklēt risinājumus pasaulē, bet gan Dievā un viņa ceļos. Labā vēsts par Dieva Valstību maina mūsu dzīves.

Bībele saka, ka kristieši valdīs kopā ar Jēzu, bet vai jūs apzināties, ka tas nozīmē, ka īsti kristieši patiešām valdīs pār pilsētām? Jēzus mācīja:

> 12 “Kāds dižciltīgs cilvēks devās uz tālu zemi, lai saņemtu sev valstību un atgrieztos. 13 Tad viņš sasauca desmit savus kalpus, deva tiem desmit minas un sacīja tiem: 'Tirgojieties, līdz es atnākšu.' 14 Bet viņa pilsoņi viņu ienīda un sūtīja viņam pakaļ sūtņus, sacīdami: 'Mēs negribam, lai šis vīrs valda pār mums.'
>
> 15 “Un notika, ka viņš atgriezās, saņēmis
>
> valstību, un tad viņš pavēlēja pasaukt pie sevis šos kalpus, kuriem viņš bija devis naudu, lai uzzinātu, cik katrs bija nopelnījis tirgojoties. 16 Tad nāca pirmais un sacīja: 'Kungs, tava mina ir nopelnījusi desmit minas.' 17 Un viņš tam sacīja: 'Labi, labais kalps; tāpēc ka tu biji uzticīgs vismazākajā, valdi pār desmit pilsētām.' 18 Un nāca otrais, sacīdams: 'Kungs, tava mina ir nopelnījusi piecas minas.' 19 Tāpat viņš sacīja tam: 'Arī tu valdi pār piecām pilsētām.' (Lūkas 19:12-19)

Esiet uzticīgi tajā mazumā, kas jums tagad ir. Kristiešiem būs iespēja valdīt pār īstām pilsētām īstā valstībā. Jēzus arī sacīja: “Mana alga ir ar mani, lai atmaksātu ikvienam pēc viņa darba” (Atklāsmes 22:12). Dievam ir plāns (Ījaba 14:15) un vieta (Jāņa 14:2) tiem, kas patiesi atsauksies viņam (Jāņa 6:44; Atklāsmes 17:14). Dieva Valstība ir īsta, un jūs varat būt tās daļa!

2016. gada sākumā žurnālā Science bija raksts ar nosaukumu “The power of crowds”, kurā tika norādīts, ka mākslīgais intelekts un pūļa piesaiste varētu atrisināt cilvēces ‘ļaunās problēmas’. Tomēr rakstā netika saprasts, kas ir ļaunums, nemaz nerunājot par to, kā to atrisināt. Vēlākā mākslīgā intelekta programmu parādīšanās noteikti nav atrisinājusi pasaules problēmas.

Sadarbība, atrauta no Dieva patieso ceļu ievērošanas, ir lemta neveiksmei 21. gadsimtā tāpat kā toreiz pēc Lielajiem plūdiem, kad cilvēce sadarbojās, lai uzbūvētu neizdevušos Bābeles torni (1. Mozus 11:1-9).

Pasaules problēmas tādās vietās kā Tuvie Austrumi (neraugoties uz gaidāmajiem laicīgajiem ieguvumiem, piem., Daniēla 9:27a; 1. Tesaloniķiešiem 5:3) neatrisinās cilvēki — mums nepieciešams Dieva Valstības miers (Romiešiem 14:17).

Starptautiskā terorisma problēmas, neraugoties uz gaidāmajiem ieguvumiem, neatrisinās (sal. Ecēhiēla 21:12) pieviltie ANO (sal. Atklāsmes 12:9) — mums nepieciešams Dieva Valstības prieks un mierinājums.

Vides problēmas NEATRISINĀS starptautiska sadarbība, jo pasaules tautas palīdzēs iznīcināt zemi (Atklāsmes 11:18), bet tās atrisinās Dieva Valstība.

Seksuālās amoralitātes, abortu un cilvēka ķermeņa daļu pārdošanas jautājumus neatrisinās ASV (sal. Atklāsmes 18:13), bet gan Dieva Valstība.

Milzīgo parādu, kas ir ASV, Apvienotajai Karalistei un daudzām citām valstīm, neatrisinās starptautiskas sarunas, bet galu galā (pēc iznīcības saskaņā ar Habakuka 2:6-8) Dieva Valstība.

Nezināšanu un maldīgu izglītību neatrisinās ANO — mums nepieciešama Dieva Valstība. Reliģiskos strīdus patiesi neatrisinās neviena ekumēniski-starpreliģiju kustība, kas vienojas par pestīšanu bez Bībeles patiesā Jēzus.

Grēks ir PROBLĒMA pasaulē, un tāpēc mums nepieciešams Jēzus upuris un viņa atgriešanās Dieva Valstībā. Mūsdienu medicīnas zinātnei nav visu atbilžu par cilvēka veselību — mums nepieciešama Dieva Valstība.

Bada problēmas neatrisinās ģenētiski modificēti organismi, kas pakļauj daļu pasaules bada riskam iespējamu masveida ražas neveiksmju dēļ — mums nepieciešama Dieva Valstība.

Milzīgā nabadzība Āfrikas, Āzijas un citu reģionu daļās, lai gan uz laiku gūstot labumu no gala laika 'Babilonas' (sal. Atklāsmes 18:1-19), neatrisinās nabadzības problēmu — mums nepieciešama Dieva Valstība. Doma, ka bez Jēzus cilvēce spēj radīt utopiju šajā 'tagadējā ļaunajā laikmetā', ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10). Mums nepieciešama Dieva Valstība.

Dieva Valstības tūkstošgadu posms ir burtiska valstība, kas tiks nodibināta uz zemes. Tā balstīsies uz Dieva mīlestības pilnajiem likumiem un mīlošu Dievu kā vadītāju. Svētie valdīs ar Kristu tūkstoš gadus (Atklāsmes 5:10; 20:4-6). Šī valstība ietvers tos, kas patiesi ir Dieva Draudzē, taču neviens raksts nesaka, ka Dieva Valstība patiesībā būtu Draudze (Romas katoļu vai cita). Romas Baznīca ir iebildusi pret tūkstošgadu mācību, un vēlāk tā vēl spēcīgāk iebildīs pret Bībeles evaņģēlija vēsti, jo mēs tuvojamies galam. Tas, visticamāk, izpelnīsies ievērojamu mediju uzmanību, kas var palīdzēt piepildīt Mateja 24:14.

Savā pēdējā posmā Dieva Valstība ietvers "Jauno Jeruzālemi, kas nokāpj no debesīm no Dieva" (Atklāsmes 21:2), un tās pieaugumam nebūs gala. Vairs nebūs netaisnības, vairs nebūs bēdu un vairs nebūs nāves.

Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana un izpratne ir svarīga Bībeles tēma. Vecās Derības rakstnieki par to mācīja. Jēzus, Pāvils un Jānis par to mācīja. Vecākais 'kristiešu' spredikis, kas saglabājies ārpus Jaunās Derības, par to mācīja. Otrā gadsimta sākuma kristiešu vadītāji, kā Polikarps un Melito, par to mācīja. Mēs Continuing Church of God par to mācām šodien. Atcerieties, ka Dieva Valstība ir pirmā tēma, par ko Bībele rāda Jēzu sludinām (Marka 1:14-15). Tā bija arī tā, par ko viņš sludināja pēc savas augšāmcelšanās (Apustuļu darbi 1:3) — un tā ir kaut kas, kas kristiešiem jāmeklē vispirms (Mateja 6:33).

Evaņģēlijs nav tikai par Jēzus dzīvi un nāvi. Evaņģēlija, ko mācīja Jēzus un viņa sekotāji, uzsvars bija nākamā Dieva Valstība. Valstības evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Kristu, bet ietver arī mācību par cilvēku valdību galu (Atklāsmes 11:15).

Atcerieties, Jēzus mācīja, ka gals nepienāks, kamēr valstības evaņģēlijs nebūs sludināts pasaulei par liecību visām tautām (Mateja 24:14). Un šī sludināšana notiek tagad. Vai jūs vēlētos piedalīties šī pēdējā, gala laika darba atbalstīšanā?

Labā vēsts ir tā, ka Dieva Valstība ir risinājums cilvēces problēmām. Tomēr vairums NEVĒLAS to atbalstīt, nedz to dzirdēt, nedz ticēt tās patiesumam. Dieva Valstība ir mūžīga (Mateja 6:13), kamēr "šī pasaule pāriet" (1. Korintiešiem 7:31).

Patiesā Dieva Valstības evaņģēlija pasludināšana ir kaut kas, ko mēs Continuing Church of God uztveram nopietni. Mēs cenšamies mācīt visu, ko māca Bībele (Mateja 28:19-20), tostarp Dieva Valstību (Mateja 24:14). Kamēr mēs gaidām šo valstību, mums jāmācās un jāseko Dieva ceļiem un jāmierina citi, kas vēlas ticēt patiesībai.

Vai jums nevajadzētu atbalstīt nākamās Dieva Valstības evaņģēlija pasludināšanu? Vai jūs ticēsiet Dieva Valstības evaņģēlijam?

Continuing Church of God

Continuing Church of God pasta adrese ASV ir P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; tīmekļa vietne www.ccog.org.

Continuing Church of God (CCOG) tīmekļa vietnes

CCOG.ASIA Šī vietne koncentrējas uz Āziju.
CCOG.IN Šī vietne paredzēta indiešu izcelsmes cilvēkiem.
CCOG.EU Šī vietne paredzēta Eiropai.
CCOG.NZ Šī vietne paredzēta Jaunzēlandei un citiem ar britu izcelsmi.
CCOG.ORG Šī ir Continuing Church of God galvenā tīmekļa vietne. Tā kalpo cilvēkiem visos kontinentos. Tajā ir raksti, saites un video.
CCOGCANADA.CA Šī vietne paredzēta cilvēkiem Kanādā.
CCOGAFRICA.ORG Šī vietne paredzēta cilvēkiem Āfrikā.
CDLIDD.ES Šī ir Continuing Church of God spāņu valodas tīmekļa vietne.
PNIND.PH Šī ir Continuing Church of God Filipīnu tīmekļa vietne. Tajā ir informācija angļu un tagalu valodā.

Ziņu un vēstures tīmekļa vietnes

COGWRITER.COM Šī tīmekļa vietne ir nozīmīgs pasludināšanas rīks, un tajā ir ziņas, mācība, vēsturiski raksti, video un pravietiski jaunumi.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Šī ir viegli iegaumējama tīmekļa vietne ar rakstiem un informāciju par baznīcas vēsturi.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Šī ir tiešsaistes radio vietne angļu valodā, kas aptver ziņas un Bībeles tēmas. BNPI.NET ir pieejama vairākās valodās.

YouTube un BitChute video kanāli sprediķiem un īsajiem sprediķiem

BibleNewsProphecy kanāls. CCOG īso sprediķu video.
CCOGAfrica kanāls. CCOG vēstījumi Āfrikas valodās.
CCOG Animations kanāls kristīgo uzskatu aspektu mācīšanai.
CDLIDDSermones kanālā ir vēstījumi spāņu valodā.
ContinuingCOG kanāls. CCOG video sprediķi.
Zemāk redzamajā fotogrāfijā ir dažas no nedaudzajām atlikušajām ķieģeļu paliekām (plus dažas vēlāk pievienotas) no ēkas Jeruzālemē, ko dažkārt sauc par Cenakulu, bet ko labāk raksturot kā Dieva Draudzi Jeruzālemes Rietumu kalnā (pašlaik saukts par Ciānas kalnu):

Tiek uzskatīts, ka šī bija, iespējams, agrākās īstās kristiešu draudzes ēkas vieta. Ēka, kurā būtu sludināts Jēzus 'Dieva Valstības evaņģēlijs'. Šī bija ēka Jeruzālemē, kurā mācīja Dieva Valstības Evaņģēliju.

Tāpēc arī mēs bez mitas pateicamies Dievam, jo...jūs, brāļi, kļuvāt par Dieva draudžu sekotājiem, kas Jūdejā ir Kristū Jēzū. (1. Tesaloniķiešiem 2:13-14)

Cīnieties par ticību, kas svētajiem reiz par visām reizēm nodota. (Jūdas 3)

Viņš (Jēzus) tiem sacīja: "Man arī citām pilsētām jāsludina Dieva valstība, jo šim nolūkam es esmu sūtīts." (Lūkas 4:43)

Bet meklējiet Dieva valstību, un viss tas[c] jums tiks pielikts klāt. Nebīsties, mazais ganāmpulciņ, jo jūsu Tēvam labpaticis dot jums valstību. (Lūkas 12:31-32)

Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals. (Mateja 24:14)